

Αριθμός 3366/2015

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 6 Μαρτίου 2015, με την εξής σύνθεση: Σωτ. Ρίζος, Πρόεδρος, Χρ. Ράμμος, Γ. Παπαγεωργίου, Ι. Μαντζουράνης, Μ.-Ελ. Κωνσταντινίδου, Α.-Γ. Βώρος, Ε. Νίκα, Ι. Γράβαρης, Γ. Τσιμέκας, Σπ. Μαρκάτης, Αντ. Ντέμσιας, Δ. Κυριλλόπουλος, Α. Καλογεροπούλου, Β. Ραφτοπούλου, Κ. Κουσούλης, Β. Αναγνωστοπούλου - Σαρρή, Π. Χαμάκος, Η. Μάζος, Χρ. Ντουχάνης, Σύμβουλοι, Κ. Κονιδιτσιώτου, Ρ. Γιαννουλάτου, Γ. Ζιάμος, Πάρεδροι. Από τους ανωτέρω οι Σύμβουλοι Α. Καλογεροπούλου και Π. Χαμάκος καθώς και ο Πάρεδρος Γ. Ζιάμος μετέχουν ως αναπληρωματικά μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 2 του ν. 3719/2008. Γραμματέας η Μ. Παπασαράντη.

Για να δικάσει την από 11 Νοεμβρίου 2013 αίτηση:

των: 1. Κυριακής Αθανασιάδου του Νικολάου, κατοίκου Αθηνών (Πανδόρου 55, Κάτω Πετράλωνα), 2. Αθανασίας Βασιλειάδη του Δημητρίου, κατοίκου Αθηνών (Βαλτινών 23), 3. Μυρσίνης Αθηναίου του Δημητρίου, κατοίκου Αθηνών (Χαριλάου Τρικούπη 7^Α), 4. Μόνικας Γραμματικοπούλου του Παναγιώτη, κατοίκου Αθηνών (Μετεώρων 11), 5. Ζαχαρία-Αναστασίου Φυτράκη του Ιωσήφ, κατοίκου Πειραιά (Θουκυδίδη 54), 6. Ελένης Γερολάκη του Αλεξάνδρου, κατοίκου Αθηνών (Σίνα 25), 7. Βασιλικής Αλεξάκη του Γεωργίου, συζ. Νικολάου Χρονάκη, κατοίκου Ηρακλείου, 8. Κωνσταντίνου Καράτζη του Στυλιανού, κατοίκου Μελιδοχωρίου Ηρακλείου, 9. Μαρίας Αλεξάκη του Γεωργίου, κατοίκου Γουρνών Πεδιάδος Ηρακλείου, 10. Σοφίας Πατμανίδου του Κωνσταντίνου, κατοίκου Ηρακλείου (Παντζελίου 8), 11. Εμμανουήλ Φανταουτσάκη του

Ιωάννη, κατοίκου Ηρακλείου (Λεωφ. Εθν. Αντιστάσεως 127), 12. Ασπασίας Σταυρουλάκη του Χαράλαμπου, κατοίκου Ηρακλείου Κρήτης (Σταυράκη 17), 13. Εταιρείας με την επωνυμία «ΦΟΙΝΙΞ – Εταιρεία Αστική μη Κερδοσκοπική Εφαρμογών Βιώσιμης Ανάπτυξης» και τον διακριτικό τίτλο «ΦΟΙΝΙΞ», που εδρεύει στο Ηράκλειο (Γ. Ψυχάρη 41), 14. σωματείου με την επωνυμία «ΖΟΡΗΟΡΟΣ (ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ, ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ, ΖΩΟΦΙΛΙΑ)», που εδρεύει στο Ηράκλειο (Λύκτου 7), 15. Αναστασίου Βαρουδάκη του Σπυρίδωνα, κατοίκου Χανίων (Μυλωνογιάννη 88), 16. Φραγκιού Παναγιωτάκη του Ελευθερίου, κατοίκου Ραπανιανών Κολυμβαρίου Κισσάμου, 17. Άννας Τσουρή του Γεωργίου, κατοίκου Χανίων (Ηγουμενίου Γαβριήλ 80), 18. Αλεξάνδρας Σαράντη του Ιωάννη, κατοίκου Χανίων (Αγίας Λαύρας 20), 19. Ελένης Ανδρουλιδάκη του Εμμανουήλ, κατοίκου Χανίων (Χαριλάου Τρικούπη 6), 20. «Αγροτικού Κτηνοτροφικού Συνεταιρισμού Νομού Χανίων», που εδρεύει στα Χανιά, 21. Αντωνίου Κονταξάκη του Μιχαήλ, κατοίκου Χανίων (Μαργουνίου 67) και 22. Γρηγορίου Παπαδογεωργάκη του Γεωργίου, κατοίκου Χανίων (Αγαθαγγέλου Ξηρουχάκη 17), οι οποίοι παρέστησαν με τον δικηγόρο Αδαμάντιο Αρετάκη (Α.Μ. 153 Δ.Σ. Χανίων), που τον διόρισαν με πληρεξούσιο,

κατά των: 1. ανεξάρτητης αρχής με την επωνυμία «Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας», που εδρεύει στην Αθήνα (Πειραιώς 132), η οποία παρέστη με τη δικηγόρο Αλεξάνδρα Γουρζή (Α.Μ. 21380), που τη διόρισε με πληρεξούσιο, 2. Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και ήδη Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας και 3. Υπουργού Οικονομικών, οι οποίοι παρέστησαν με τον Κωνσταντίνο Χαραλαμπίδη, Νομικό Σύμβουλο του Κράτους.

Η πιο πάνω αίτηση παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου, κατόπιν της υπ' αριθμ. 4555/2013 αποφάσεως του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, προκειμένου να επιλύσει η Ολομέλεια το ζήτημα που αναφέρεται στην απόφαση.

.Ι.

Με την αίτηση αυτή οι αιτούντες επιδιώκουν να ακυρωθούν : (α) η 323/9.7.2013 απόφαση της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας (ΡΑΕ) «σχετικά με τις αριθμητικές τιμές των συντελεστών της μεθοδολογίας επιμερισμού του Ειδικού Τέλους του άρθρου 143 παρ. 2 περ. γ' του Ν. 4001/2011, όπως ισχύει, για το β' εξάμηνο του 2013» (Β' 1784/24.7.2013), (β) η Δ5-ΗΛ/Β/Φ.1.20/οικ.290/8.1.2013 απόφαση του Υφυπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΠΕΚΑ) «Μεθοδολογία επιμερισμού του Ειδικού Τέλους του άρθρου 143 παρ. 2 περ. γ' του Ν. 4001/2011» (Β' 10/9.1.2013), (γ) το άρθρο 5 του Ν. 3851/2010 περί της τιμολόγησης της ενέργειας που παράγεται από σταθμούς ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ και όλων των υπουργικών αποφάσεων που στηρίζονται στο άρθρο αυτό και (δ) η Α.Υ./Φ1/οικ. 19598/1.10.2010 απόφαση της Υπουργού ΠΕΚΑ για την επιδιωκόμενη αναλογία εγκατεστημένης ισχύος και την κατανομή της στο χρόνο μεταξύ των διαφόρων τεχνολογιών Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (Β' 1630/11.10.2010).

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της παραπεμπτικής αποφάσεως, η οποία επέχει θέση εισηγήσεως, από τον εισηγητή, Σύμβουλο Α.-Γ. Βώρο.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο των αιτούντων, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, την πληρεξούσια της καθ' ης Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας και τον αντιπρόσωπο των Υπουργών, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

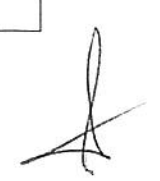
1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αίτησης έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (3703764, 142215/2013 ειδικά γραμμάτια παραβόλου, σειράς Α').

2. Επειδή, οι αιτούντες, με την ιδιότητα των οικιακών καταναλωτών ηλεκτρικής ενέργειας, ζητούν την ακύρωση (α) της 323/9.7.2013 απόφασης της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας (Ρ.Α.Ε.) «σχετικά με τις αριθμητικές τιμές των συντελεστών της μεθοδολογίας επιμερισμού του Ειδικού Τέλους του άρθρου 143 παρ. 2 περ. γ' του Ν. 4001/2011, όπως ισχύει, για το β' εξάμηνο του 2013» (Β' 1784/24.7.2013), (β) της Δ5-ΗΛ/Β/Φ.1.20/οικ.290/8.1.2013 απόφασης του Υφυπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΠΕΚΑ) «Μεθοδολογία επιμερισμού του Ειδικού Τέλους του άρθρου 143 παρ. 2 περ. γ' του Ν. 4001/2011» (Β' 10/9.1.2013), (γ) του άρθρου 5 του Ν. 3851/2010 περί της τιμολόγησης της ενέργειας που παράγεται από σταθμούς ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ και όλων των υπουργικών αποφάσεων που στηρίζονται στο άρθρο αυτό, (δ) της Α.Υ./Φ1/οικ. 19598/1.10.2010 απόφασης της Υπουργού ΠΕΚΑ για την επιδιωκόμενη αναλογία εγκατεστημένης ισχύος και την κατανομή της στο χρόνο μεταξύ των διαφόρων τεχνολογιών Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (Β' 1630/11.10.2010).

3. Επειδή, η κρινόμενη αίτηση εισήχθη προς εκδίκαση στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου κατόπιν παραπομπής της με την απόφαση 4555/2013 του Β' Τμήματος, με οριστική διάταξη της οποίας απερρίφθη ως προς τις λοιπές, πλην της πρώτης, προσβαλλόμενες πράξεις, ως απαράδεκτη, ελλείπει νομιμοποίησεως του υπογράφαντος αυτήν δικηγόρου, δεδομένου ότι οι αιτούντες είχαν παράσχει πληρεξουσιότητα στον εν λόγω δικηγόρο μόνο σε σχέση με την 323/9.7.2013 απόφαση της Ρ.Α.Ε.. Περαιτέρω με την ως άνω παραπεμπτική απόφαση κρίθηκε ότι η ως άνω διάταξη του άρθρου 143 παρ. 2 περ. γ' του Ν. 4001/2011, κατ' επίκληση της οποίας εκδόθηκε η πρώτη προσβαλλόμενη πράξη, είναι αντισυνταγματική και το ζήτημα παραπέμφθηκε προς επίλυση στην Ολομέλεια, σύμφωνα με το άρθρο 100 παρ. 5 του Συντάγματος, καθώς και η κρινόμενη αίτηση, κατά το μέρος της που ασκείται παραδεκτώς.

4. Επειδή, οι αιτούντες προσβάλλουν με έννομο συμφέρον την

./. .

προαναφερόμενη απόφαση της Ρ.Α.Ε. εν όψει της ιδιότητάς τους ως οικιακών καταναλωτών ηλεκτρικής ενέργειας, βαρυνόμενων με το Ειδικό Τέλος του άρθρου 143 παρ. 2 περ. γ' του Ν. 4001/2011 (Ειδικό Τέλος Μείωσης Εκπομπών Αέριων Ρύπων ή ΕΤΜΕΑΡ).

5. Επειδή, η ως άνω 323/9.7.2013 απόφαση της Ρ.Α.Ε. προσβάλλεται εμπροθέσμως με την κρινόμενη αίτηση, συνεπεία της αναστολής, κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών, της προθεσμίας προσβολής της επί ακυρώσει (βλ. άρθρο 12 του ν. 3514/2006, Α' 266). Εξάλλου, η κρινόμενη αίτηση ασκείται, ως προς την απόφαση αυτή, παραδεκτώς και κατά τα λοιπά.

6. Επειδή, με την Οδηγία 96/92/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (L 27/30.1.97) θεσπίσθηκαν κοινοί κανόνες για την παραγωγή, τη μεταφορά και τη διανομή ηλεκτρικής ενέργειας, προκειμένου να δημιουργηθεί σταδιακά μια εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, ώστε οι δραστηριότητες αυτές (παραγωγή, μεταφορά και διανομή της ηλεκτρικής ενέργειας) να καταστούν πιο αποδοτικές με παράλληλη ενίσχυση της ασφάλειας του εφοδιασμού και της ανταγωνιστικότητας της ευρωπαϊκής οικονομίας και με σεβασμό της προστασίας του περιβάλλοντος (αιτιολογική σκέψη 4). Η Οδηγία αυτή μεταφέρθηκε στην εθνική έννομη τάξη με τον ν. 2773/1999 «Απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας - Ρύθμιση θεμάτων ενεργειακής πολιτικής και λοιπές διατάξεις» (Α' 286). Με το π.δ. 328/2000 (Α' 268) συνεστήθη, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 14 του νόμου αυτού (βλ. άρθρο 7 της οδηγίας 96/92), ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ Α.Ε.» (ΔΕΣΜΗΕ), με σκοπό την, κατόπιν άδειας διαχείρισης και εκμετάλλευσης του συστήματος χορηγούμενης από τον Υπουργό Ανάπτυξης ύστερα από γνώμη της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας (Ρ.Α.Ε.) και έναντι ανταλλάγματος προς την αποκλειστική κυρία αυτού, την ΔΕΗ (άρθρα 12 και 18), λειτουργία, εκμετάλλευση, διασφάλιση

της συντήρησης και μέριμνα για την ανάπτυξη του Συστήματος [ήτοι των γραμμών υψηλής τάσεως, των εγκατεστημένων στην ελληνική επικράτεια διασυνδέσεων, χερσαίων ή θαλάσσιων και όλων των εγκαταστάσεων, εξοπλισμού και εγκαταστάσεων ελέγχου που απαιτούνται για την ομαλή, ασφαλή και αδιάλειπτη διακίνηση ηλεκτρικής ενέργειας από έναν σταθμό παραγωγής σε έναν υποσταθμό, από έναν υποσταθμό σε έναν άλλο ή προς ή από οποιαδήποτε διασύνδεση, και των έργων διασύνδεσης μη διασυνδεδεμένων νησιών, βλ. άρθρο 2 ν. 2773/1999, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 23 παρ. 4 του ν. 3175/2003, Α' 207, ήδη δε άρθρο 2 παρ. 3 περ. ιε ν. 4001/2011, Α' 179, για το Ελληνικό Σύστημα Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας - ΕΣΜΗΕ] σε ολόκληρη τη χώρα, καθώς και των διασυνδέσεων του με άλλα δίκτυα για να διασφαλίζεται ο εφοδιασμός της χώρας με ηλεκτρική ενέργεια με τρόπο επαρκή, ασφαλή, οικονομικά αποδοτικό και αξιόπιστο (άρθρο 15). Στο άρθρο 16 προβλέφθηκε ότι το Ελληνικό Δημόσιο θα κατείχε ποσοστό τουλάχιστον 51% του μετοχικού κεφαλαίου της εν λόγω εταιρείας, αρχικώς ανερχόμενου σε 100.000.000 δραχμές, η δε ΔΕΗ (εφόσον το επιθυμούσε) ποσοστό έως 49%. Περαιτέρω προβλέφθηκε και δυνατότητα κάλυψης του ως άνω ποσοστού (έως 49%) από κατόχους άδειας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας συνδεδεμένους στο Σύστημα, μεταξύ των οποίων και η Δ.Ε.Η., αναλόγως της παραγωγικής τους δυναμικότητας και, συνεκδοχικά, σταδιακός περιορισμός του προαναφερόμενου ποσοστού 49% αυτής επί του αρχικού κεφαλαίου. Στη συνέχεια, με την Οδηγία 2003/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση της οδηγίας 96/92/EK» (L 176) επιχειρήθηκε η δεύτερη φάση ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. Για τη μεταφορά της Οδηγίας 2003/54/EK στην ελληνική έννομη τάξη εκδόθηκε ο ν. 3426/2005 «Επιτάχυνση της διαδικασίας για την απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας» (Α' 309), με τον οποίο επήλθαν ευρείες

τροποποιήσεις στο ν. 2773/2009. Με το άρθρο 12 του ν. 3426/2005 προβλέφθηκε η έως την 1/7/2007 ανάληψη από τη ΔΕΣΜΗΕ, υπό την επωνυμία «Διαχειριστής Ελληνικού Συστήματος και Δικτύου Ηλεκτρικής Ενέργειας Α.Ε.» (ΔΕΣΔΗΕ Α.Ε.), των αρμοδιοτήτων και του διαχειριστή του Δικτύου [ήτοι του δικτύου διανομής ηλεκτρικής ενέργειας της ΔΕΗ ΑΕ που είναι εγκατεστημένο στην ελληνική επικράτεια, αποτελείται από γραμμές μέσης και χαμηλής τάσης και εγκαταστάσεις διανομής ηλεκτρικής ενέργειας, καθώς και από γραμμές και εγκαταστάσεις υψηλής τάσης που έχουν ενταχθεί στο δίκτυο αυτό, βλ. άρθρο 2 ν. 2773/1999, όπως τροποποιήθηκε με άρθρο 1 ν. 3426/2005 και ήδη άρθρο 2 παρ. 3 περ. ιδ του ν. 4001/2011 για το Ελληνικό Δίκτυο Διανομής Ηλεκτρικής Ενέργειας-ΕΔΔΗΕ], ασκούμενων μέχρι τότε από τη ΔΕΗ (βλ. άρθρα 21, 22 ν. 2773/1999), η οποία εξακολούθησε να ασκεί τη διαχείριση του δικτύου μη διασυνδεδεμένων νησιών (βλ. άρθρο 14 ν. 3426/2005), δηλαδή των νησιών της ελληνικής επικράτειας, των οποίων το δίκτυο διανομής ηλεκτρικής ενέργειας δεν συνδέεται με το Σύστημα μεταφοράς και το Δίκτυο διανομής της ηπειρωτικής χώρας (άρθρο 2 ν. 2773/1999 και ήδη 2 παρ. 3 περ. κβ ν. 4001/2011).

7. Επειδή, ακολούθησε η εντασόμενη στην τρίτη ενεργειακή δέσμη Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ» (L 211). Για τη μεταφορά της στην εθνική έννομη τάξη δημοσιεύθηκε ο ν. 4001/2011 «Για τη λειτουργία Ενεργειακών Αγορών Ηλεκτρισμού και Φυσικού Αερίου, για Έρευνα, Παραγωγή και δίκτυα μεταφοράς Υδρογονανθράκων και άλλες ρυθμίσεις» (Α' 179). Σύμφωνα με τα άρθρα 97 επ. αυτού, η διαχείριση του ΕΣΜΗΕ (προαναφερθέν άρθρο 2 παρ. 3 περ. ιε ν. 4001/2011) ανατίθεται σε εταιρεία με την επωνυμία «Ανεξάρτητος Διαχειριστής Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας (ΑΔΜΗΕ) Α.Ε.», στην οποία αφενός εισφέρεται, κατόπιν αποσχίσεως από τη ΔΕΗ, ο

κλάδος της Γενικής Διεύθυνσης Μεταφοράς αυτής (άρθρο 98), αφετέρου μεταφέρεται από τη ΔΕΣΜΗΕ ο Κλάδος Μεταφοράς αυτής, ήτοι οι οργανωτικές μονάδες και δραστηριότητες που αφορούν τη διαχείριση, λειτουργία, ανάπτυξη και συντήρηση του Συστήματος Μεταφοράς, συμπεριλαμβανομένων των αντίστοιχων παγίων, καθώς και του προσωπικού που απασχολούνταν στις εν λόγω δραστηριότητες που συνιστούσαν τον εν λόγω Κλάδο (άρθρο 99). Στην παρ. 6 του ίδιου άρθρου 99 ορίζεται ότι «Εντός προθεσμίας τριών μηνών από τη θέση σε ισχύ του παρόντος νόμου η ΔΕΗ ΑΕ μεταβιβάζει στο Ελληνικό Δημόσιο το σύνολο των μετοχών που κατέχει στην ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Διαχειριστής του Ελληνικού Συστήματος Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας ΑΕ» (ΔΕΣΜΗΕ ΑΕ) που συστήθηκε με το π.δ. 328/2000 ... κατ' εξουσιοδότηση της διάταξης του άρθρου 14 του ν. 2773/1999 χωρίς αντάλλαγμα». Περαιτέρω, στο άρθρο 117 («Ανεξάρτητος Λειτουργός της Αγοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας») του ν. 4001/2011 ορίζεται ότι «1. Με την ολοκλήρωση της μεταφοράς των δραστηριοτήτων της ΔΕΣΜΗΕ ΑΕ στην ΑΔΜΗΕ ΑΕ, η ΔΕΣΜΗΕ ΑΕ μετονομάζεται σε "ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ ΑΓΟΡΑΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΑΕ" και με διακριτικό τίτλο "ΛΑΓΗΕ ΑΕ" (εφεξής Λειτουργός Αγοράς), η οποία θα λειτουργεί σύμφωνα με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και θα διέπεται από τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 και τις διατάξεις του παρόντος νόμου, προσαρμόζοντας αντίστοιχα το Καταστατικό της. 2. Σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στα άρθρα 118 και 119, η ΛΑΓΗΕ ΑΕ ασκεί τις δραστηριότητες που ασκούσαν από τη ΔΕΣΜΗΕ ΑΕ, πλην εκείνων που κατά το άρθρο 99 μεταφέρονται στην ΑΔΜΗΕ ΑΕ. Τα πάγια στοιχεία, που κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, χρησιμοποιούνται στις παραμένουσες στη ΔΕΣΜΗΕ ΑΕ δραστηριότητες, παραμένουν σε αυτήν. 3. Το Ελληνικό Δημόσιο δύναται να περιορίζει το ποσοστό συμμετοχής του στον Λειτουργό της Αγοράς. Η διαδικασία διάθεσης και το ύψος του εκάστοτε διατιθέμενου ποσοστού ορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών

./.

Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.», στο δε άρθρο 118 («Σκοπός-Αρμοδιότητες του Λειτουργού της Αγοράς») ορίζεται ότι «1. Ο Λειτουργός της Αγοράς εφαρμόζει τους κανόνες για τη λειτουργία της Αγοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδιδόμενων πράξεων και ιδίως τον Ημερήσιο Ενεργειακό Προγραμματισμό όπως αυτός καθορίζεται στην παράγραφο 2. 2. Στο πλαίσιο του παραπάνω σκοπού του, ο Λειτουργός της Αγοράς ασκεί, ιδίως, τις ακόλουθες αρμοδιότητες: (α) Διενεργεί τον Ημερήσιο Ενεργειακό Προγραμματισμό, ως εξής: (αα) Προγραμματίζει τις εγχύσεις ηλεκτρικής ενέργειας στο ΕΣΜΗΕ, καθώς και τις απορροφήσεις ηλεκτρικής ενέργειας σε αυτό, κατά τα προβλεπόμενα στον Κώδικα Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας. (ββ) Υπολογίζει την Οριακή Τιμή Συστήματος. (γγ) Εκκαθαρίζει τις συναλλαγές στο πλαίσιο του Ημερήσιου Ενεργειακού Προγραμματισμού. (β) Συνεργάζεται με τον Διαχειριστή του ΕΣΜΗΕ σύμφωνα με τις ειδικότερες προβλέψεις του Κώδικα Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας και του Κώδικα Διαχείρισης του ΕΣΜΗΕ. (γ) Τηρεί ειδικό Μητρώο Συμμετεχόντων στην Αγορά Ηλεκτρικής Ενέργειας και εγγράφει τους Συμμετέχοντες, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του Κώδικα Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας. (δ) Παρέχει έγκαιρα και με κάθε πρόσφορο τρόπο στους Συμμετέχοντες στην Αγορά αυτή Ηλεκτρικής Ενέργειας τις απαραίτητες πληροφορίες για τη συμμετοχή τους στην Αγορά. (ε) Αποφεύγει κάθε διάκριση μεταξύ των Συμμετεχόντων στην Αγορά Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας και εφαρμόζει κατά την παροχή των υπηρεσιών του διαφανή, αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια. (στ) Συμμετέχει σε κοινές επιχειρήσεις, ιδίως με διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς, καθώς και χρηματιστήρια ηλεκτρικής ενέργειας και άλλους ανάλογους φορείς, με στόχο τη δημιουργία περιφερειακών αγορών στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς ενέργειας. (ζ) Εισπράττει από τους Συμμετέχοντες τέλη για τη διαχείριση και λειτουργία της Αγοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας και τηρεί τους αναγκαίους

λογαριασμούς, σύμφωνα με τις ειδικότερες προβλέψεις του Κώδικα Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας. (η) Συμμετέχει σε ενώσεις, οργανώσεις ή εταιρείες, μέλη των οποίων είναι λειτουργοί αγορών ηλεκτρικής ενέργειας και χρηματιστήρια ηλεκτρικής ενέργειας, οι οποίες έχουν σκοπό την επεξεργασία και διαμόρφωση κανόνων κοινής δράσης που συντείνουν, στο πλαίσιο της κοινοτικής νομοθεσίας, στη δημιουργία ενιαίας εσωτερικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. (θ) Συνάπτει συμβάσεις πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 12 του ν. 3468/2006 που παράγονται από εγκαταστάσεις ΑΠΕ ή ΣΗΘΥΑ, εφόσον οι εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας συνδέονται στο Σύστημα είτε απευθείας είτε μέσω του Δικτύου, και καταβάλλει τις πληρωμές που προβλέπονται στις συμβάσεις αυτές. Τα ποσά που καταβάλλονται στους αντισυμβαλλόμενους ανακτώνται κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 143. (ι) Διενεργεί τη διευθέτηση των χρηματικών συναλλαγών στο πλαίσιο του Ημερήσιου Ενεργειακού Προγραμματισμού σε συνεργασία με τους Διαχειριστές του ΕΣΜΗΕ και του ΕΔΔΗΕ. Για τη διενέργεια της διευθέτησης των χρηματικών συναλλαγών, ο Λειτουργός της Αγοράς δύναται: (αα) Να συστήνει ή να συμμετέχει σε εταιρείες με εξειδικευμένο σκοπό την παροχή χρηματοοικονομικών υπηρεσιών. (ββ) Να αναθέτει σε τρίτους, μετά από σύμφωνη γνώμη της Ρ.Α.Ε., την ως άνω διευθέτηση, ιδίως αναφορικά με τη διαχείριση και εκκαθάριση χρηματικών συναλλαγών και τη διαχείριση πιστωτικού και συναλλακτικού κινδύνου, στο πλαίσιο της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. 3. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του δυνάμει του παρόντος άρθρου, ο Λειτουργός της Αγοράς διευκολύνει κατά κύριο λόγο την ολοκλήρωση της ενιαίας εσωτερικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και για το σκοπό αυτόν αναλαμβάνει κάθε αναγκαία ενέργεια, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που του ανατίθενται με τον παρόντα νόμο, προκειμένου να διασφαλίζεται η εφαρμογή των προβλέψεων του Κανονισμού 714/2009, της Οδηγίας 72/2009 και όλων των σχετικών κατευθύνσεων και αποφάσεων που

εκδίδονται από τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

8. Επειδή, εξάλλου, τόσο στην προαναφερθείσα Οδηγία 96/92, όσο και στην επίσης προαναφερθείσα Οδηγία 2003/54 είχε προβλεφθεί «για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος» (αιτιολογική σκέψη 28 της οδηγίας 96/92) ευχέρεια των κρατών μελών να επιβάλλουν στους διαχειριστές των δικτύων μεταφοράς και διανομής, να δίδουν, κατά την κατανομή του φορτίου στις εγκαταστάσεις παραγωγής, προτεραιότητα σε εκείνες που χρησιμοποιούν, μεταξύ άλλων, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (άρθρα 8 παρ. 3 και 11 παρ. 3 της Οδηγίας 96/92, 11 παρ. 3 και 14 παρ. 4 της Οδηγίας 2003/54), μεταξύ των οποίων η ηλιακή [βλ. άρθρα 2 ν. 2773/1999, 2 της Οδηγίας 2001/77 (L 283), 2 περ. 30 της Οδηγίας 2003/54, 2 περ. 2 ν. 3468/2006 (Α' 129), 2 περ. α της Οδηγίας 2009/28 (L 140), 2 περ. 30 της οδηγίας 2009/72 και ήδη 2 παρ. 3 περ. β ν. 4001/2011]. Έτσι, ο ν. 2773/1999 είχε περιλάβει ρυθμίσεις, στο Κεφάλαιο Ι', σχετικά με τη συμπαραγωγή και την παραγωγή από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Ειδικότερα, είχε προβλέψει και τα εξής: Στο άρθρο 35 την υποχρέωση του Διαχειριστή του Συστήματος να δίδει προτεραιότητα κατά την κατανομή του φορτίου σε διαθέσιμες εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ, καθώς και μέσω συμπαραγωγής, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα σ' αυτό το άρθρο. Στο άρθρο 36 περί της υποχρεώσεως της ΔΕΗ ως Διαχειριστή του Δικτύου και αποκλειστικού προμηθευτή ηλεκτρικής ενέργειας στα μη διασυνδεδεμένα νησιά να απορροφά την ηλεκτρική ενέργεια από ΑΠΕ. Στο άρθρο 37 περί της συνάψεως δεκαετών συμβάσεων με δυνατότητα ανανέωσης μεταξύ των παραγωγών και του Διαχειριστή του Συστήματος ή του Διαχειριστή του Δικτύου. Στο άρθρο 38 περί της τιμολογήσεως της ηλεκτρικής ενέργειας που απορροφάται στο Σύστημα και στο άρθρο 39 περί της τιμολογήσεως της ηλεκτρικής ενέργειας που απορροφάται στα μη διασυνδεδεμένα νησιά. Εξάλλου, ως πρώτο στάδιο για τη μελλοντική υιοθέτηση ενός πλήρους κανονιστικού πλαισίου για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από

ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, εκδόθηκε αρχικά η Οδηγία 2001/77/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «για την προαγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές στην εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας» (L 283) με σκοπό την προστασία του περιβάλλοντος, τη βιώσιμη ανάπτυξη, τη δημιουργία τοπικών θέσεων απασχόλησης, την ασφάλεια του εφοδιασμού καθώς και την ταχύτερη επίτευξη των στόχων του Πρωτοκόλλου του Κιότο. Σύμφωνα με το εν λόγω Πρωτόκολλο του Κιότο, που κυρώθηκε με το ν. 3017/2002 (Α' 117), η Ελλάδα είχε για την περίοδο 2008-2012 υποχρέωση συγκράτησης της αύξησης των εκπομπών αερίου που συμβάλλουν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου με την προώθηση, μεταξύ άλλων, της χρήσης ΑΠΕ για την παραγωγή ηλεκτρισμού. Σύμφωνα με την πιο πάνω Οδηγία, η προώθηση των ανανεώσιμων πηγών στην εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα της ευρωπαϊκής ενεργειακής πολιτικής, που συμβάλλει στην ασφάλεια του εφοδιασμού και την προστασία του περιβάλλοντος και συνιστά κύριο μέσο συμμόρφωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τις απαιτήσεις του Πρωτοκόλλου του Κιότο και τις δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί σχετικώς στο πλαίσιο της κοινοτικής πολιτικής για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Προκειμένου, εξάλλου, να εξασφαλισθεί επαρκής διείσδυση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στην εσωτερική αγορά, η Οδηγία έθεσε ενδεικτικούς στόχους για κάθε κράτος – μέλος σχετικά με την κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές. Βάσει των στόχων αυτών, οι οποίοι πρέπει να συνάδουν με τις δεσμεύσεις που έχουν αναλάβει τα κράτη – μέλη στο πλαίσιο του Πρωτοκόλλου του Κιότο, το 12% και το 22,1% της ακαθάριστης εθνικής κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας έως το 2010 και το 2020, αντίστοιχα, πρέπει να καλύπτεται από ενέργεια, παραγόμενη από ανανεώσιμες πηγές (άρθρο 3). Ειδικώς, για την Ελλάδα, οι στόχοι αυτοί καθορίσθηκαν, αντίστοιχα, στο 20,1% και στο 29% της εγχώριας ακαθάριστης κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας. Η εν λόγω

./.

Οδηγία μεταφέρθηκε στην εθνική έννομη τάξη με τον ως άνω ν. 3468/2006, με τον οποίο άλλωστε προσαρμόσθηκε το εθνικό μας δίκαιο στις δεσμεύσεις που προέκυπταν από το Πρωτόκολλο του Κιότο. Σύμφωνα με τη σχετική αιτιολογική έκθεση, με τον νόμο αυτό επιχειρήθηκε, ειδικότερα, η δημιουργία ενός σύγχρονου και ελκυστικού περιβάλλοντος για την ενίσχυση των επενδύσεων στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και τη διασφάλιση της αυξημένης διείσδυσης της παραγόμενης από αυτές ηλεκτρικής ενέργειας στο ενεργειακό ισοζύγιο της χώρας με τη συστηματοποίηση και τον εκσυγχρονισμό των υφιστάμενων ρυθμίσεων, οι οποίες πέραν του ότι περιέχονταν σε διατάξεις διάφορων διάσπαρτων νομοθετημάτων (ν. 2244/1994, 2941/2001, 2773/1999 και 3175/2003), οι οποίες δεν κάλυπταν, μάλιστα, πλήρως το σύνολο των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, δεν ανταποκρίνονταν, κατά την εκτίμηση του νομοθέτη, στις ιδιαιτερότητες της ανάπτυξης της ηλεκτροπαραγωγής με χρήση ανανεώσιμων πηγών. Με τον νόμο αυτό τέθηκαν δεσμευτικοί εθνικοί στόχοι, οι οποίοι εναρμονίζονταν πλήρως προς τις προαναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 3 της Οδηγίας 2001/77/ΕΚ. Συγκεκριμένα, στο άρθρο 27 παρ. 9 του ν. 3468/2006 ορίσθηκε ότι «Η συμμετοχή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από Α.Π.Ε. στην ακαθάριστη κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας, καθορίζεται σε ποσοστό 20,1% μέχρι το 2010 και σε ποσοστό 29% μέχρι το 2020, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 3 της Οδηγίας». Περαιτέρω, ο ίδιος νόμος συμπεριέλαβε στα άρθρα 9 επ., μεταξύ άλλων, ρυθμίσεις σχετικά με την κατά προτεραιότητα ένταξη των σταθμών παραγωγής από ΑΠΕ στο Σύστημα ή το Δίκτυο (άρθρο 9) καθώς και στα μη διασυνδεδεμένα νησιά (άρθρο 10), τη σύναψη συμβάσεων πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας (άρθρο 12), την τιμολόγηση της ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ (άρθρο 13), καταργώντας τις προμνημονευθείσες διατάξεις των άρθρων 35 παρ. 1-3, 36, 37, 38 και 39 του ν. 2773/1999 (άρθρο 28 παρ. 1 περ. β, βλ. και άρθρο 27 παρ. 7).

Ακολούθησε η Οδηγία 2009/28/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/EK και 2003/30/EK (L 140), με την οποία θεσπίσθηκε πλήρες κανονιστικό πλαίσιο για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές. Με τις επιμέρους διατάξεις της Οδηγίας αυτής καθορίσθηκαν εθνικοί δεσμευτικοί στόχοι για το συνολικό μερίδιο ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές τόσο στην ακαθάριστη τελική κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας όσο και ειδικότερα στις μεταφορές, εισήχθησαν κανόνες για τον υπολογισμό των μεριδίων αυτών, για τις εγγυήσεις προέλευσης, τις διοικητικές διαδικασίες αδειοδότησης των σχετικών έργων και για την πρόσβαση της παραγόμενης από ανανεώσιμες πηγές ηλεκτρικής ενέργειας στα δίκτυα μεταφοράς και διανομής (άρθρο 1). Με την Οδηγία αυτή τέθηκε ως στόχος της κοινής ενεργειακής πολιτικής η αύξηση του μεριδίου της παραγόμενης από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας στο 20% της ακαθάριστης τελικής ενεργειακής κατανάλωσης μέχρι το τέλος του 2020, ορίσθηκαν δε αντίστοιχοι εθνικοί στόχοι για κάθε κράτος - μέλος (άρθρο 3 και παράρτημα Ι). Ειδικώς, για την Ελλάδα ο στόχος αυτός καθορίστηκε στο 18% της ακαθάριστης τελικής εγχώριας κατανάλωσης ενέργειας. Με τις διατάξεις της ίδιας Οδηγίας προβλέφθηκε συναφώς ότι τα κράτη - μέλη πρέπει να υιοθετήσουν τα κατάλληλα μέτρα, ώστε το μερίδιο της ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές να ισούται ή να υπερβαίνει το μερίδιο που καθορίζεται ενδεικτικώς για κάθε διετία που προηγείται της επίτευξης του τελικού στόχου του 2020, ότι, για την επίτευξη των στόχων αυτών, οι οποίοι είναι δεσμευτικοί και εναρμονίζονται προς το στόχο της κοινής ενεργειακής πολιτικής, κάθε κράτος - μέλος πρέπει παράλληλως να προωθήσει μέτρα για την αύξηση της ενεργειακής αποδοτικότητας και μέτρα για την εξοικονόμηση ενέργειας, καθώς και ότι, για να επιτύχουν τους στόχους τους, τα κράτη - μέλη μπορούν, μεταξύ άλλων, να διατηρούν ή να εισαγάγουν καθεστώτα στήριξης και να

προωθούν μέτρα ευρωπαϊκής ή διεθνούς συνεργασίας (άρθρο 3), επιβλήθηκε δε η υποχρέωση των κρατών – μελών να καταρτίζουν εθνικά σχέδια δράσης για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, στα οποία καθορίζονται, κατά τομείς (ηλεκτρική ενέργεια, μεταφορές, ψύξη και θέρμανση), οι εθνικοί συνολικοί στόχοι και προσδιορίζονται τα μέτρα που κρίνονται κατάλληλα για την επίτευξή τους (άρθρο 4). Στην Οδηγία περιέχονται και διατάξεις σχετικά με την πρόσβαση στο δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας για ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές, σύμφωνα με τις οποίες τα κράτη – μέλη προβλέπουν ότι η ηλεκτρική ενέργεια από ΑΠΕ έχει προτεραιότητα ή εξασφάλιση πρόσβασης στο δίκτυο ηλεκτροδότησης, μεριμνούν δε ώστε, κατά την κατανομή των εγκαταστάσεων ηλεκτροπαραγωγής, οι φορείς εκμετάλλευσης συστημάτων μεταφοράς να δίνουν προτεραιότητα σε εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν ΑΠΕ (άρθρο 16) [στη διάταξη αυτή παραπέμπει η οδηγία 2009/72, με το άρθρο 15 παρ. 3 αυτής, ορίζοντας ότι τα κράτη – μέλη επιβάλλουν στον διαχειριστή συστήματος να ενεργεί σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη κατά την κατανομή των φορτίων στις εγκαταστάσεις παραγωγής που χρησιμοποιούν ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ενώ με το άρθρο 25 παρ. 4 αυτής επαναλαμβάνει τη ρύθμιση των προμνημονευθέντων άρθρων 11 παρ. 3 της οδηγίας 96/92 και 14 παρ. 4 της οδηγίας 2003/54 ως προς τον διαχειριστή του δικτύου διανομής, βλ. άρθρα 96 παρ. 2 περ. στ και 130 παρ. 2 περ. β ν. 4001/2011]. Με το ν. 3851/2010 «Επιτάχυνση της ανάπτυξης των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής...» (Α' 85), με τον οποίο επήλθαν ευρείας εκτάσεως τροποποιήσεις επιμέρους διατάξεων του ν. 3468/2006, επιδιώχθηκε, σε συμμόρφωση προς την Οδηγία 2009/28, η προώθηση των ανανεώσιμων πηγών ως περιβαλλοντική και ενεργειακή προτεραιότητα ύψιστης σημασίας για τη χώρα. Σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του νόμου, η υψηλή κατά κεφαλήν ενεργειακή κατανάλωση, σε συνδυασμό με τη μειωμένη συμμετοχή των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο εθνικό

ενεργειακό ισοζύγιο και την αποτυχία για εξοικονόμηση ενέργειας και για αύξηση της ενεργειακής αποδοτικότητας των κτιρίων οδήγησαν σε αύξηση των εκπομπών των αερίων του θερμοκηπίου, μεγαλύτερη από εκείνη για την οποία είχε διεθνώς δεσμευθεί η χώρα. Για τους λόγους αυτούς και προς το σκοπό της εκπληρώσεως των σχετικών διεθνών δεσμεύσεων και των συναφών ευρωπαϊκών υποχρεώσεων της χώρας, κρίθηκε αναγκαία η μεταβολή του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Με τον ίδιο νόμο οι εθνικοί στόχοι για τις ΑΠΕ καθορίσθηκαν μέχρι το 2020, η μεν συμμετοχή της ενέργειας από ΑΠΕ στην ακαθάριστη τελική κατανάλωση ενέργειας σε 20%, η δε συμμετοχή της ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ στην ακαθάριστη κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας σε ποσοστό τουλάχιστον 40% ενώ παρασχέθηκε εξουσιοδότηση στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής για τον καθορισμό της επιδιωκόμενης αναλογίας εγκατεστημένης ισχύος και της κατανομής της στο χρόνο μεταξύ των διαφόρων τεχνολογιών ΑΠΕ (άρθρο 1, όπως είχε πριν από την τροποποίησή του με το άρθρο 30 παρ. 8 του ν. 3889/2010, Α 182/14-10-2010). Εκδόθηκε η Α.Υ./Φ1/οικ. 19598/2010 απόφαση της Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (Β' 1630/11-10-2010), η οποία όρισε στο άρθρο 1 αυτής, την επιδιωκόμενη αναλογία εγκατεστημένης ισχύος ανά τεχνολογία ΑΠΕ και κατηγορία παραγωγού και την κατανομή της στον χρόνο με ορίζοντα τα έτη 2014 και 2020 (για τα φωτοβολταϊκά ορίσθηκαν αντιστοίχως τα 1.500 και τα 2.200 MW). Περαιτέρω, με τον ίδιο νόμο 3851/2010 τροποποιήθηκαν οι διατάξεις σχετικά με τις συμβάσεις πώλησης καθώς και με την τιμολόγηση της ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ (άρθρο 5 παρ. 1 και 2). Έτσι, σύμφωνα με το άρθρο 12 του ν. 3468/2006, όπως ίσχυε μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 5 παρ. 1 του ν. 3851/2010, «1. Για την ένταξη σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Α.Π.Ε. ή Σ.Η.Θ.Υ.Α. στο Σύστημα ή στο Δίκτυο, περιλαμβανομένου και του Δικτύου των Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών, σύμφωνα με τα άρθρα 9 και 10, ο

./.

Διαχειριστής του Συστήματος, εφόσον οι εγκαταστάσεις παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας συνδέονται στο Σύστημα είτε απευθείας είτε μέσω του Δικτύου, ή ο Διαχειριστής Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών, εφόσον οι εγκαταστάσεις παραγωγής συνδέονται με το Δίκτυο των Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών, υποχρεούνται να συνάπτουν σύμβαση πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας με τον κάτοχο της άδειας παραγωγής της.

2. Η Σύμβαση Πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από σταθμούς Α.Π.Ε. και Σ.Η.Θ.Υ.Α. ισχύει για είκοσι (20) έτη και μπορεί να παρατείνεται, σύμφωνα με τους όρους της άδειας αυτής, μετά από έγγραφη συμφωνία των μερών, εφόσον ισχύει η σχετική άδεια παραγωγής. ... 3. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, μετά από εισήγηση του αρμόδιου Διαχειριστή και γνώμη της Ρ.Α.Ε., καθορίζονται ο τύπος, το περιεχόμενο και η διαδικασία κατάρτισης των συμβάσεων πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, καθώς και κάθε ειδικότερο θέμα και αναγκαία λεπτομέρεια» (βλ. ήδη απόφαση της Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Α.Υ./Φ1/οικ.17149/2010, Β' 1497). Με το άρθρο 13, όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή του με το άρθρο 27Α του ν. 3734/2009 (Α' 8, βλ. επόμενη σκέψη) και το άρθρο 5 του ν. 3851/2010, προβλέφθηκε τιμολόγηση της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από παραγωγό ή αυτοπαραγωγό μέσω σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Α.Π.Ε. ή Σ.Η.Θ.Υ.Α. ή μέσω Υβριδικού Σταθμού και απορροφάται από το Σύστημα ή το Δίκτυο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 9, 10 και 12, σε μηνιαία βάση, με βάση την τιμή, σε ευρώ ανά μεγαβατώρα (MWh), της ηλεκτρικής ενέργειας που απορροφάται από το Σύστημα ή το Δίκτυο, συμπεριλαμβανομένου και του Δικτύου Μη Διασυνδεδεμένων Νησιών, σύμφωνα με πίνακα που, μεταξύ των τιμών για ενέργεια αιολική, υδραυλική, ηλιακή από μονάδες τεχνολογίας διάφορης των φωτοβολταϊκών, γεωθερμικής, βιομάζας, αερίων εκλυόμενων κ.λπ., λοιπών Α.Π.Ε., Σ.Η.Θ.Υ.Α. κυμαινόμενων από 73 έως 250 ευρώ ανά

μεγαβατώρα (MWh) για το διασυνδεδεμένο σύστημα και από 84,6 έως 270 ευρώ/MWh για τα μη διασυνδεδεμένα νησιά, περιείχε και τιμές για ηλιακή ενέργεια από φωτοβολταϊκές μονάδες ανερχόμενες, σύμφωνα με επιμέρους διακρίσεις, σε 400 και 450 ευρώ/MWh για το διασυνδεδεμένο σύστημα και σε 450 και 500 ευρώ/MWh για τα μη διασυνδεδεμένα νησιά (βλ. άρθρο 13 παρ. 1 περ. δ, ε), με ετήσια αναπροσαρμογή. Με το άρθρο 5 παρ. 2 του ν. 3851/2010 τροποποιήθηκαν οι προβλέψεις του άρθρου 13 του ν. 3468/2006 σχετικά με την τιμολόγηση της ηλεκτρικής ενέργειας. Οι τιμές που προβλέφθηκαν έφθασαν μέχρι τα 284,85 ευρώ/MWh (για τις «αναδυόμενες και τεχνολογικά σύνθετες εφαρμογές ανανεώσιμων πηγών ενέργειας», βλ. αιτιολογική έκθεση).

9. Επειδή, ο ν. 3468/2006, καθώς και οι μεταγενέστεροι ν. 3734/2009 και 3851/2010, περιέλαβαν ειδικές ρυθμίσεις σχετικά με τους φωτοβολταϊκούς σταθμούς (δηλαδή, σύμφωνα με το άρθρο 2 περ. 30 του ν. 3468/2006, που προστέθηκε με το άρθρο 12 παρ. 4 του ν. 3851/2010, τις εγκαταστάσεις που εκμεταλλεύονται την ηλιακή ακτινοβολία και τη μετατρέπουν σε ηλεκτρική ενέργεια μέσω του φωτοβολταϊκού-φωτοηλεκτρικού φαινομένου). Ειδικότερα, στο άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 3468/2006 προβλέφθηκε η κατάρτιση από τη Ρ.Α.Ε. και έγκριση από τον Υπουργό Ανάπτυξης Προγράμματος Ανάπτυξης Φωτοβολταϊκών Σταθμών μέχρι την 31-12-2020. Κατ' επίκληση της διατάξεως αυτής (ύστερα και από το άρθρο 12 παρ. 7 του ν. 3851/2010), καταρτίσθηκε το Ειδικό Πρόγραμμα Ανάπτυξης Φωτοβολταϊκών Σταθμών (βλ. ήδη ΥΑΠΕ/Φ1/οικ.27904/2010 απόφαση της Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Β' 2143). Με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου 14 χορηγήθηκε εξουσιοδότηση για την έκδοση απόφασης του Υπουργού Ανάπτυξης για τον καθορισμό του τύπου, του περιεχομένου και της διαδικασίας κατάρτισης των συμβάσεων πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκούς σταθμούς, της διαδικασίας σύνδεσης αυτών, της διαπίστωσης της λήξης του Προγράμματος και άλλων ειδικότερων

./.

θεμάτων και αναγκαίων λεπτομερειών ως προς τη λειτουργία των σταθμών αυτών στο πλαίσιο του Προγράμματος (βλ. την προμνημονευθείσα Υ.Α. Φ1/οικ. 17149/2010). Εξάλλου, ως προς το ζήτημα της τιμολόγησης της ηλεκτρικής ενέργειας από φωτοβολταϊκούς σταθμούς εισήχθη ξεχωριστή ρύθμιση με το άρθρο 27Α του ν. 3734/2009, που κατήργησε τις έως τότε εφαρμοστέες, κατ' άρθρο 14 παρ. 3 του ν. 3468/2006, προμνημονευθείσες ρυθμίσεις του άρθρου 13 παρ. 1 περ. δ και ε του ίδιου νόμου.

10. Επειδή, με το άρθρο 40 του ν. 2773/1999 συνεστήθη ειδικός λογαριασμός για την πληρωμή των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ, με τις τιμές που, κατά τα προαναφερθέντα, ορίζονται με νόμο και δυνάμει των οποίων συνομολογούνται οι οικείες συμβάσεις πώλησης ηλεκτρικής ενέργειας, υπό τη διαχείριση της ΔΕΣΜΗΕ (και ήδη, κατά το άρθρο 143 του ν. 4001/2011, της ΛΑΓΗΕ). Ειδικότερα, προβλέφθηκε ότι «1. Ο Διαχειριστής του Συστήματος και ο Διαχειριστής του Δικτύου ανακτούν πλήρως τα ποσά που καταβάλλουν στους αντισυμβαλλόμενους σύμφωνα με τα άρθρα 35, 36, 37, 38 και 39 μέσω ειδικού Λογαριασμού τον οποίο διαχειρίζεται ο Διαχειριστής του Συστήματος. 2. Ο Διαχειριστής του Συστήματος υποχρεούται να συστήσει το αργότερο μέχρι την 30ή Απριλίου 2001 τον ειδικό Λογαριασμό της προηγούμενης παραγράφου. 3. Έσοδα του ειδικού Λογαριασμού είναι: (α) Τα ποσά που καταβάλλουν οι κάτοχοι άδειας παραγωγής και προμήθειας του Συστήματος μέσω της διαδικασίας διευθέτησης των Αποκλίσεων Παραγωγής-Ζήτησης του άρθρου 20, τα οποία αναλογούν στην ισχύ που εντάσσεται κατά προτεραιότητα στο Σύστημα από το Διαχειριστή του Συστήματος κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 35, 37 και 38. (β) Τα ποσά που καταβάλλει η Δ.Ε.Η. ως αποκλειστικός Προμηθευτής στα Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά, για την ηλεκτρική ενέργεια που απορροφάται στα συστήματα των νησιών αυτών κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 36, 37 και 38. Για τον υπολογισμό του ποσού αυτού ως τιμή Kwh λαμβάνεται το μέσο

μεταβλητό κόστος της παραγωγής της Δ.Ε.Η. στα Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά για κάθε μήνα, το οποίο τελεί υπό την έγκριση της Ρ.Α.Ε.. (γ) [όπως ισχύει μετά τα άρθρα 23 παρ. 20 ν. 3175/2003, Α' 207, και 39 παρ. 3 ν. 4062/2012, Α' 70] Το Ειδικό Τέλος για τη Μείωση Εκπομπών Αερίων Ρύπων (ΕΤΜΕΑΡ), που επιμερίζεται ομοιόμορφα για όλη την ελληνική επικράτεια σε κάθε Πελάτη, περιλαμβανομένων και των αυτοπαραγωγών, σύμφωνα με μεθοδολογία η οποία καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, που εκδίδεται μετά από γνώμη της Ρ.Α.Ε., και η οποία λαμβάνει υπόψη την κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας που καταναλώνει ο κάθε Πελάτης και συντελεστές που διαφοροποιούν τον επιμερισμό κατά κατηγορία Πελατών, έτσι ώστε να προκύπτει χρέωση που εξισορροπεί τις οικονομικές συνέπειες μεταξύ των κατηγοριών Πελατών. Οι αριθμητικές τιμές των συντελεστών της ανωτέρω μεθοδολογίας προσδιορίζονται κάθε έτος με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης μετά από πρόταση της Ρ.Α.Ε., που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. ...». Ρύθμιση σχετικά με τον ίδιο λογαριασμό, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 8, περιελήφθη και στο άρθρο 143 του ν. 4001/2011, σύμφωνα με το οποίο, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο, «1. Η ΛΑΓΗΕ ΑΕ και η ΔΕΔΔΗΕ ΑΕ ανακτούν πλήρως τα ποσά που καταβάλλουν στους αντισυμβαλλόμενους κατά τις διατάξεις της περίπτωσης θ' της παραγράφου 2 του άρθρου 118 και της περίπτωσης η' της παραγράφου 2 του άρθρου 129 αντίστοιχα, μέσω του ειδικού διαχειριστικού Λογαριασμού, όπως αυτός δημιουργήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 40 του ν. 2773/1999, τον οποίο διαχειρίζεται η ΛΑΓΗΕ ΑΕ. 2. Έσοδα του ειδικού Λογαριασμού είναι: (α) Τα ποσά που καταβάλλουν οι παραγωγοί και οι προμηθευτές στο πλαίσιο του ημερήσιου ενεργειακού προγραμματισμού του άρθρου 120 και της Εκκαθάρισης των Αποκλίσεων παραγωγής - ζήτησης κατά το άρθρο 105, τα οποία αναλογούν στην ισχύ που εντάσσεται κατά προτεραιότητα στο σύστημα μεταφοράς και στο δίκτυο διανομής της ηπειρωτικής χώρας και των

συνδεδεμένων με αυτά νησιών κατά τα οριζόμενα στον ν. 3851/2010. (β) Τα ποσά που καταβάλλουν οι Προμηθευτές στα Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά, για την ηλεκτρική ενέργεια που απορροφάται στα συστήματα των νησιών αυτών, που παράγεται από τις μονάδες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 129. Για τον υπολογισμό των ποσών αυτών ως τιμή kWh λαμβάνεται υπόψη το μέσο μεταβλητό κόστος της παραγωγής των εγκατεστημένων μονάδων παραγωγής, με εξαίρεση τις μονάδες ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ στα Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά για κάθε μήνα, το οποίο τελεί υπό την έγκριση της Ρ.Α.Ε.. (γ) Έσοδα από την επιβολή ειδικού τέλους για τη Μείωση Εκπομπών Αερίων Ρύπων (ΕΤΜΕΑΡ) επί της κατανάλωσης, που διαφοροποιείται ανά κατηγορία Πελατών, περιλαμβανομένων και των αυτοπαραγωγών, ομοιόμορφα για όλη την ελληνική επικράτεια, σύμφωνα με μεθοδολογία η οποία καθορίζεται με Απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, που εκδίδεται μετά από γνώμη της Ρ.Α.Ε.. Η μεθοδολογία περιλαμβάνει συντελεστές που διαφοροποιούν το ειδικό τέλος κατά κατηγορία Πελατών, έτσι ώστε να προκύπτει χρέωση που εξισορροπεί τις οικονομικές συνέπειες μεταξύ των κατηγοριών Πελατών. Οι αριθμητικές τιμές των συντελεστών της ανωτέρω μεθοδολογίας, καθώς και οι μοναδιαίες χρεώσεις που επιβάλλονται στους Πελάτες, προσδιορίζονται με απόφαση της Ρ.Α.Ε. που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, τον 12ο μήνα εκάστου έτους προκειμένου να εφαρμοσθεί το επόμενο ημερολογιακό έτος, μετά από προϋπολογιστική εκτίμηση των εσόδων και εξόδων του ειδικού διαχειριστικού Λογαριασμού. Οι ανωτέρω μοναδιαίες χρεώσεις αναθεωρούνται με την ίδια διαδικασία, τον 6ο μήνα κάθε ημερολογιακού έτους για εφαρμογή από την 1η Ιουλίου έως την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου έτους, εφόσον αυτό απαιτείται με βάση την εξέλιξη των εσόδων και εξόδων του ειδικού διαχειριστικού Λογαριασμού εντός του έτους. Για την περίοδο 2013-2014 το ύψος των μοναδιαίων χρεώσεων καθορίζεται κατά τρόπο ώστε το χρέος του ειδικού διαχειριστικού Λογαριασμού να αποσβεστεί έως το τέλος της διετίας. (δ)

Τα έσοδα που προέρχονται από τις δημοπρατήσεις των αδιάθετων δικαιωμάτων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 25 του ν. 3468/2006, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο. (ε) Ποσά που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία. 3. Επιβάλλεται υπέρ του ειδικού διαχειριστικού Λογαριασμού του άρθρου 40 του ν. 2773/1999 και σε βάρος των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από λιγνίτη ειδικό τέλος δύο (2) ευρώ ανά MWh παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας από λιγνίτη. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία είσπραξης και απόδοσης του εν λόγω τέλους στον ανωτέρω Λογαριασμό, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Με όμοια απόφαση μετά από γνώμη της Ρ.Α.Ε. δύναται να αναπροσαρμόζεται το τέλος αυτό.».

11. Επειδή, βάσει της ως άνω νομοθετικής εξουσιοδότησεως του άρθρου 143 παρ. 2 περ. (γ) του ν. 4001/2011, εκδόθηκε η υπ' αριθ. Δ5-ΗΛ/Β/Φ.1.20/οικ.290/8.1.2013 απόφαση του Υφυπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (Β' 10/9.1.2013), με την οποία προσδιορίστηκε η μεθοδολογία επιμερισμού του ΕΤΜΕΑΡ. Στο άρθρο 1 της εν λόγω απόφασης ορίζονται τα εξής: «1. Το ύψος του Ειδικού Τέλους Μείωσης Εκπομπών Αερίων Ρύπων (ΕΤΜΕΑΡ) σε Ευρώ/MWh ορίζεται ανά Κατηγορία Πελατών, περιλαμβανομένων των αυτοπαραγωγών, όπως αυτές καθορίζονται κάθε φορά στη σχετική απόφαση της Ρ.Α.Ε., αναφορικά με τις αριθμητικές τιμές των συντελεστών επιμερισμού. 2. ... κ.λπ.».

12. Επειδή, περαιτέρω, βάσει της προαναφερθείσης εξουσιοδότησεως του άρθρου 143 παρ. 2 περ. (γ) του ν. 4001/2011 και της ως άνω θεσπισθείσας μεθοδολογίας, εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση της Ρ.Α.Ε., με την οποία, αφού ελήφθησαν υπόψη διάφορα αριθμητικά δεδομένα, ορίστηκε το ΕΤΜΕΑΡ για το β' εξάμηνο του 2013, ανά κατηγορία πελατών, ως εξής: (α) πελάτες υψηλής τάσης: 1,79 ευρώ/MWh, (β) πελάτες αγροτικής χρήσης μέσης τάσης: 6,97 ευρώ/MWh,

(γ) πελάτες λοιπών χρήσεων μέσης τάσης: 8,87 ευρώ/MWh, (δ) πελάτες αγροτικής χρήσης χαμηλής τάσης: 7,33 ευρώ/MWh, (ε) πελάτες οικιακής χρήσης χαμηλής τάσης: 20,80 ευρώ/MWh και 1,79 ευρώ/MWh ως προς τους αυτοπαραγωγούς υψηλής τάσης.

13. Επειδή, εξάλλου, με την 56/2012 απόφαση της Ρ.Α.Ε. εγκρίθηκε ο Κώδικας Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας (104 Β'/31-2012). Ο εν λόγω Κώδικας ορίζει, μεταξύ άλλων, τα εξής: Άρθρο 1 Σύμβαση Συναλλαγών Ημερήσιου Ενεργειακού Προγραμματισμού: «1. Στο Σύστημα Συναλλαγών Ημερήσιου Ενεργειακού Προγραμματισμού («ΗΕΠ»), στο οποίο περιλαμβάνεται ο ΗΕΠ, συμμετέχουν κατόπιν εγγραφής στο Μητρώο Συμμετεχόντων, το οποίο τηρεί ο Λειτουργός της Αγοράς, οι ακόλουθοι (Συμμετέχοντες): Α) οι Παραγωγοί, κάτοχοι άδειας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας Μονάδων που έχουν συνδεθεί στο Σύστημα ή το Δίκτυο και πρόκειται να εγγραφούν στο Μητρώο Μονάδων κατά το άρθρο 4 του παρόντος, Β) οι Προμηθευτές, κάτοχοι άδειας προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας, Γ) οι Έμποροι, κάτοχοι άδειας εμπορίας ηλεκτρικής ενέργειας, Δ) οι Επιλέγοντες Πελάτες οι οποίοι επιλέγουν να προμηθεύονται ενέργεια μέσω του Συστήματος Συναλλαγών ΗΕΠ προς ίδια αποκλειστική χρήση (εφεξής Αυτοπρομηθευόμενοι Πελάτες). 2. Δια της εγγραφής στο Μητρώο Συμμετεχόντων, οι Συμμετέχοντες συνάπτουν (α) με το Λειτουργό της Αγοράς «Σύμβαση Συναλλαγών ΗΕΠ», η οποία διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος Κώδικα (όπως εκάστοτε ισχύει) και (β) με το Διαχειριστή του Συστήματος «Σύμβαση Συναλλαγών Διαχειριστή Συστήματος Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας»..., η οποία διέπεται από τις διατάξεις του Κώδικα Διαχείρισης Συστήματος (όπως εκάστοτε ισχύει)... 3. Η Σύμβαση Συναλλαγών ΗΕΠ έχει ως αντικείμενο τις συναλλαγές που διενεργούνται στο πλαίσιο του Συστήματος Συναλλαγών ΗΕΠ. Για το σκοπό αυτό, η Σύμβαση Συναλλαγών ΗΕΠ παρέχει στους Συμμετέχοντες δικαίωμα να συμμετέχουν στο Σύστημα Συναλλαγών ΗΕΠ, τηρώντας τις διατάξεις του παρόντος Κώδικα, και να λαμβάνουν τις

πληρωμές που τους αναλογούν, και επάγεται την υποχρέωση αυτών να εξοφλούν τις χρεώσεις που τους αναλογούν, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας. 4. ... 7. ...». Άρθρο 5 Παρακολούθηση Συστήματος Συναλλαγών ΗΕΠ: «1. Ο Λειτουργός της Αγοράς οφείλει να παρακολουθεί καθημερινά τη λειτουργία του Συστήματος Συναλλαγών ΗΕΠ και να τηρεί σχετικά αρχεία, καθώς και το Μητρώο Συμμετεχόντων που προβλέπεται στις διατάξεις του παρόντος Κώδικα. 2. ...». Στο ΤΜΗΜΑ ΙΙ ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ του Κώδικα ορίζονται τα ακόλουθα: «Άρθρο 11 Σκοπός: Σκοπός του ΗΕΠ είναι η ελαχιστοποίηση της συνολικής δαπάνης για την εξυπηρέτηση του φορτίου ηλεκτρικής ενέργειας σε κάθε Ημέρα Κατανομής υπό όρους καλής και ασφαλούς λειτουργίας του Συστήματος και διασφάλισης επαρκών εφεδρειών. Άρθρο 12 Χρόνος διεξαγωγής ΗΕΠ – Προθεσμίες: «1. Για την εκπλήρωση του σκοπού του ΗΕΠ, όλες οι διαδικασίες και οι πράξεις που προβλέπονται στις διατάξεις του παρόντος Τμήματος αναφέρονται σε μία Ημέρα Κατανομής, ολοκληρώνονται εντός της ημέρας που προηγείται της Ημέρας Κατανομής και εντός των προβλεπόμενων από τις διατάξεις του παρόντος προθεσμιών... 2. ... 5. ...». Άρθρο 13 Συμμετοχή στον ΗΕΠ: «Ως συμμετοχή στον ΗΕΠ νοείται ιδίως: Α) Η υποβολή Δηλώσεων Φορτίου από Εκπροσώπους Φορτίου για Πελάτες οι οποίοι καταναλώνουν ηλεκτρική ενέργεια εντός της Ελληνικής Επικράτειας, από κατόχους άδειας παραγωγής, κατόχους άδειας εμπορίας, ή Προμηθευτές για Εξαγωγές ηλεκτρικής ενέργειας, καθώς και από κατόχους άδειας παραγωγής για Αντλητικές Μονάδες σε λειτουργία άντλησης και για τα Βοηθητικά και τα Γενικά Βοηθητικά της Μονάδας τους όταν αυτά δεν καλύπτονται από την παραγωγή της Μονάδας. Οι Δηλώσεις Φορτίου των κατόχων άδειας παραγωγής μπορούν να υποβάλλονται και από Προμηθευτές. Β) Η υποβολή Προσφορών Έγχυσης από κατόχους άδειας παραγωγής για Κατανεμόμενες Μονάδες, από κατόχους άδειας προμήθειας, κατόχους

άδειας εμπορίας και Αυτοπρομηθευόμενους Πελάτες για Εισαγωγές ηλεκτρικής ενέργειας και από τον Λειτουργό της Αγοράς για Μονάδες ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ. Γ) Η υποβολή Δηλώσεων Διαχείρισης Υδάτινων Πόρων από κατόχους άδειας παραγωγής Υδροηλεκτρικών Μονάδων, περιλαμβανομένων των Υδροηλεκτρικών Μονάδων Αντλησης. Δ) Η υποβολή Προσφορών Εφεδρειών από κατόχους άδειας παραγωγής για Κατανεμόμενες Μονάδες και από το Λειτουργό της Αγοράς για Συμβεβλημένες Μονάδες Επικουρικών Υπηρεσιών. Ε) Η υποβολή Δηλώσεων Ολικής ή Μερικής Μη Διαθεσιμότητας από κατόχους άδειας παραγωγής για Μονάδες. ΣΤ) Η υποβολή Δηλώσεων Τεχνικοοικονομικών Στοιχείων από κατόχους άδειας παραγωγής για Μονάδες. Ζ) Η υποβολή από τον Λειτουργό της Αγοράς των Καταχωρ[ισ]μένων Χαρακτηριστικών που λαμβάνονται υπόψη κατά την κατάρτιση του Προγράμματος ΗΕΠ. Η) Η υποβολή Δηλώσεων Προτεραιότητας Κατανεμόμενης Μονάδας ΣΗΘΥΑ (ΚΜΣ) από κατόχους άδειας παραγωγής Κατανεμόμενων Μονάδων ΣΗΘΥΑ.» (Η περίπτωση Η προστέθηκε με την 771/2012/12 (2673 Β'/2-10-2012) απόφαση της Ρ.Α.Ε.). Άρθρο 16 Υποβολή Δηλώσεων Φορτίου: 1. Δηλώσεις Φορτίου υποβάλλουν κατά το άρθρο 13 και κατά το παρόν Κεφάλαιο οι Προμηθευτές, οι Έμποροι, οι Αυτοπρομηθευόμενοι Πελάτες και οι Παραγωγοί. Οι Συμμετέχοντες αυτοί ορίζονται ως «Εκπρόσωποι Φορτίου» όταν υποβάλλουν Δηλώσεις Φορτίου στο πλαίσιο αυτό. 2. ...». Άρθρο 17 Περιεχόμενο Δηλώσεων Φορτίου: «1. Η Δήλωση Φορτίου που αφορά σε απορρόφηση Πελάτη εντός της Ελληνικής επικράτειας περιλαμβάνει πίνακα στον οποίο ο Εκπρόσωπος Φορτίου δηλώνει την ποσότητα ηλεκτρικής ενέργειας σε MWh για κάθε Περίοδο Κατανομής της Ημέρας Κατανομής και για κάθε Κατηγορία Μετρητών, εφόσον στην Κατηγορία περιλαμβάνεται Μετρητής ο οποίος εκπροσωπείται, μερικά ή ολικά, κατά την Ημέρα Κατανομής από τον υπόψη Εκπρόσωπο Φορτίου... 2. ...». ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΕΓΧΥΣΗΣ Άρθρο 23 Υποχρέωση και Δικαίωμα Υποβολής: 1. Χωριστά για κάθε Κατανεμόμενη Μονάδα, ο

κάτοχος της άδειας παραγωγής οφείλει να υποβάλλει πλήρως δεσμευτική Προσφορά Έγχυσης για κάθε Περίοδο Κατανομής κάθε Ημέρας Κατανομής και για το σύνολο της διαθέσιμης ισχύος της Μονάδας... 2. Η υποχρέωση της παραγράφου (1) του παρόντος άρθρου αναστέλλεται στις εξής περιπτώσεις: Α) Κατά το χρόνο κατά τον οποίο η Μονάδα βρίσκεται σε Προγραμματισμένη Συντήρηση. Β) Κατά το χρόνο ισχύος Δήλωσης Ολικής μη Διαθεσιμότητας. 3. ... 7. ...». Άρθρο 24 Περιεχόμενο Προσφοράς Έγχυσης: «1. Η Προσφορά Έγχυσης περιλαμβάνει για κάθε Περίοδο Κατανομής μίας Ημέρας Κατανομής κλιμακωτή συνάρτηση τιμής και ποσότητας ηλεκτρικής ενέργειας, κάθε βαθμίδα της οποίας αποτελείται από ένα ζεύγος τιμής ενέργειας (Ευρώ ανά MWh) και ποσότητας ενέργειας (MWh). ... 2. Η ποσότητα ενέργειας που περιλαμβάνεται στην Προσφορά Έγχυσης αναφέρεται στην ενέργεια που εγχέεται στο Σημείο Σύνδεσης της Μονάδας με το Σύστημα ή στον Κόμβο Διασύνδεσης για Εισαγωγή στο Σύστημα και ορίζεται με ακρίβεια μίας (1) MWh. 3. Η τιμή ενέργειας κάθε βαθμίδας της κλιμακωτής συνάρτησης Προσφοράς Έγχυσης οφείλει να είναι μικρότερη ή ίση της Διοικητικά Οριζόμενης Μέγιστης Τιμής Προσφοράς Ενέργειας και μεγαλύτερη ή ίση της Διοικητικά Οριζόμενης Ελάχιστης Τιμής Προσφοράς Ενέργειας, όπως τα όρια αυτά καθορίζονται κατά το άρθρο 71 και ισχύουν για την Περίοδο Κατανομής στην οποία αντιστοιχεί η Προσφορά Έγχυσης.». Ακολουθώντας, το άρθρο 25 αναφέρεται στο «Περιεχόμενο Προσφοράς Έγχυσης Θερμικών Μονάδων» και το άρθρο 26 στο «Περιεχόμενο Προσφοράς Έγχυσης Υδροηλεκτρικών Μονάδων και Κατανεμόμενων Μονάδων ΣΗΘΥΑ». Άρθρο 29 Προσφορές Έγχυσης που υποβάλλονται από το Λειτουργό της Αγοράς: «1. ... 2. (όπως το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 διαμορφώθηκε με την προαναφερθείσα 771/2012/12 απόφαση της Ρ.Α.Ε.) Για κάθε Περίοδο Κατανομής κάθε Ημέρας Κατανομής, ο Λειτουργός της Αγοράς υποβάλλει Προσφορές Έγχυσης, οι οποίες αντιστοιχούν στην ποσότητα ενέργειας η οποία προβλέπεται ότι πρόκειται να εγχυθεί στο Σύστημα και στο Δίκτυο

από τις Μονάδες ΑΠΕ και ΣΗΘ/ΣΗΘΥΑ σύμφωνα με τη σχετική πρόβλεψη του Διαχειριστή του Συστήματος και, ειδικά για τις Κατανεμόμενες μονάδες ΣΗΘΥΑ, στην ποσότητα που εντάσσεται κατά προτεραιότητα στον ΗΕΠ σύμφωνα με τις Δηλώσεις Προτεραιότητας ΚΜΣ. Ο Διαχειριστής του Συστήματος λαμβάνει κάθε μέτρο, ώστε η πρόβλεψη να προσεγγίζει κατά το δυνατόν την ποσότητα ενέργειας που πρόκειται να παραχθεί από τις Μονάδες αυτές... 3. ... 6. ...». Άρθρο 30 Υποβολή και Τροποποίηση Προσφορών Έγχυσης: «1. Προσφορά Έγχυσης που αφορά μία Ημέρα Κατανομής υποβάλλεται εντός του χρονικού διαστήματος που καθορίζεται στο Εγχειρίδιο του Κώδικα Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας και σε κάθε περίπτωση μέχρι τη Λήξη της Προθεσμίας Υποβολής που αντιστοιχεί στη συγκεκριμένη Ημέρα Κατανομής. Προσφορές Έγχυσης που υποβάλλονται μετά τη Λήξη της Προθεσμίας Υποβολής δεν γίνονται δεκτές. Εντός του ίδιου χρονικού διαστήματος επιτρέπεται η αντικατάσταση της αρχικής Προσφοράς Έγχυσης. 2. ...». ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12 ΕΠΙΛΥΣΗ ΗΕΠ Άρθρο 52 Πρόγραμμα ΗΕΠ – Οριακή Τιμή Συστήματος και Οριακές Τιμές Παραγωγής: «1. Το Πρόγραμμα ΗΕΠ αποτελεί ένα σύνολο διαδικασιών και υπολογισμών προγραμματισμού με σκοπό να καθοριστούν για κάθε περίοδο της ημέρας στην οποία αναφέρεται ο ΗΕΠ, τα ακόλουθα: Α) Οι ποσότητες ενέργειας που πρόκειται να εγχυθούν και να απορροφηθούν από το Σύστημα, για κάθε Συμμετέχοντα στον ΗΕΠ. Β) Οι ποσότητες Επικουρικών Υπηρεσιών που πρόκειται να παρασχεθούν από κάθε Συμμετέχοντα στον ΗΕΠ. Γ) Οι αριθμητικές τιμές της Οριακής Τιμής του Συστήματος, των Οριακών Τιμών Παραγωγής και των Μοναδιαίων Τιμών Πληρωμής για Επικουρικές Υπηρεσίες. Οι Οριακές Τιμές Παραγωγής ορίζονται ανά Λειτουργική Ζώνη του Συστήματος και δύναται να διαφέρουν μεταξύ τους. Η Οριακή Τιμή του Συστήματος είναι κοινή για όλες τις Λειτουργικές Ζώνες. 2. Η επίλυση του Προγράμματος ΗΕΠ θεμελιώνεται στην αρχή της βελτιστοποίησης του κοινωνικού πλεονάσματος για την ικανοποίηση του ενεργειακού ισοζυγίου υπό την τήρηση των περιορισμών

λειτουργίας του Συστήματος και των τεχνικών χαρακτηριστικών των μονάδων.». Άρθρο 53 Δεδομένα για το Πρόγραμμα ΗΕΠ: «Ο Λειτουργός της Αγοράς καταρτίζει το Πρόγραμμα ΗΕΠ με βάση τα ακόλουθα δεδομένα, τα οποία αναφέρονται σε κάθε Περίοδο Κατανομής της Ημέρας Κατανομής: Α) Ζεύγη τιμής ενέργειας σε Ευρώ ανά MWh και ποσότητας ενέργειας σε MWh που αντιστοιχούν στις βαθμίδες της κλιμακωτής συνάρτησης των Προσφορών Έγχυσης. Κάθε ζεύγος τιμής-ποσότητας ονομάζεται «Τιμολογούμενη Βαθμίδα Προσφοράς Έγχυσης Τ-ΠΕ». Β) Την ποσότητα ενέργειας σε MWh για την οποία υποβάλλει Προσφορές Έγχυσης ο Λειτουργός της Αγοράς κατά το άρθρο 29. Το άθροισμα των ποσοτήτων αυτών ενέργειας ονομάζεται «Μη Τιμολογούμενη Προσφορά Έγχυσης ΜΤ-ΠΕ». Γ) Την ποσότητα ενέργειας σε MWh για την οποία υποβάλλονται Δηλώσεις Φορτίου εκτός των Δηλώσεων Φορτίου για Εξαγωγή και των Δηλώσεων Φορτίου των Αντλητικών Μονάδων, αθροιστικά για όλες τις Κατηγορίες Μετρητών που εκπροσωπούνται από κάθε Εκπρόσωπο Φορτίου, η οποία ονομάζεται «Μη Τιμολογούμενη Δήλωση Φορτίου ΜΤ-ΔΦ». Δ) Ζεύγη τιμής ενέργειας σε Ευρώ ανά MWh και ποσότητας ενέργειας σε MWh των Δηλώσεων Φορτίου για Εξαγωγή και των Δηλώσεων Φορτίου των Αντλητικών Μονάδων, έκαστο των οποίων ονομάζεται «Τιμολογούμενη Βαθμίδα Δήλωσης Φορτίου Τ-ΔΦ». Ε) ... ΙΓ) ...». Άρθρο 55 Μεθοδολογία Μηχανισμού Επίλυσης ΗΕΠ – Πρόγραμμα ΗΕΠ: «1. Η μεθοδολογία επίλυσης του προβλήματος ΗΕΠ αποβλέπει στη μεγιστοποίηση του κοινωνικού πλεονάσματος. Η μεθοδολογία αυτή εφαρμόζεται ταυτόχρονα για όλες τις Περιόδους Κατανομής μίας Ημέρας Κατανομής ικανοποιώντας τους περιορισμούς λειτουργίας του Συστήματος και τους τεχνικούς περιορισμούς των μονάδων παραγωγής (εφεξής περιορισμοί του προβλήματος ΗΕΠ). 2. Ως κοινωνικό πλεόνασμα ορίζεται η διαφορά του κοινωνικού οφέλους από το συνολικό κόστος παραγωγής... 3. ... 5. ...». Άρθρο 57 Χρονοδιάγραμμα ΗΕΠ (όπως το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με την προαναφερθείσα

461/2013 απόφαση της Ρ.Α.Ε.): «1. Έως μία (1) ώρα και τριάντα (30) λεπτά μετά τη Λήξη της Προθεσμίας Υποβολής, ο Λειτουργός της Αγοράς: 1) Καταρτίζει το Πρόγραμμα ΗΕΠ κατά το Άρθρο 52. 2) Κοινοποιεί στο Διαχειριστή του Συστήματος και δημοσιεύει στον ιστότοπό του το Πρόγραμμα ΗΕΠ. 2. Αμέσως μετά, ο Λειτουργός της Αγοράς κοινοποιεί σε όσους υπέβαλαν αποδεκτές Προσφορές Έγχυσης, Προσφορές Εφεδρειών και Τιμολογούμενες Δηλώσεις Φορτίου το τμήμα του Προγράμματος ΗΕΠ που τους αφορά. Δεν αποστέλλεται ανάλογη κοινοποίηση σε όσους υπέβαλαν Μη Τιμολογούμενη Προσφορά Έγχυσης ή Μη Τιμολογούμενη Δήλωση Φορτίου, οι ποσότητες ενέργειας των οποίων έχουν ληφθεί ως δεδομένες για την κατάρτιση του ΗΕΠ. Η κοινοποίηση δεν συνιστά Εντολή Κατανομής και αποτελεί ειδοποίηση προς τον παραλήπτη ώστε αυτός να προβεί σε κάθε αναγκαία ενέργεια ώστε κατά το δυνατόν να πραγματοποιήσει την Προσφορά Έγχυσης, την Προσφορά Εφεδρειών ή την Τιμολογούμενη Δήλωση Φορτίου κατά την Ημέρα Κατανομής».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13 ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ Άρθρο 58 Διαδικασία Εκκαθάρισης Λογαριασμών (όπως το άρθρο αυτό επίσης τροποποιήθηκε με την ως άνω 461/2013 απόφαση της Ρ.Α.Ε.): «1. Κάθε Συμμετέχων οφείλει: Α) Να τηρεί τραπεζικό λογαριασμό στο πλαίσιο του ΗΕΠ σε πιστωτικό ίδρυμα που λειτουργεί στην Ελλάδα (Λογαριασμός Συμμετέχοντα). Β) Να διατηρεί σε ισχύ, καθ' όλη τη διάρκεια συμμετοχής του στον ΗΕΠ, εξουσιοδότηση προς το Λειτουργό της Αγοράς, η οποία ισχύει και για τον εξουσιοδοτημένο από το Λειτουργό της Αγοράς Φορέα Εκκαθάρισης ΗΕΠ, για την εκτέλεση τραπεζικών πράξεων σχετικά με τον Λογαριασμό του, σύμφωνα με τις αποδεκτές Προσφορές Έγχυσης ή Δηλώσεις Φορτίου που υποβάλλει. Γ) Να ενημερώνει αυθημερόν το Λειτουργό της Αγοράς σχετικά με οποιαδήποτε αλλαγή οποιουδήποτε στοιχείου του Λογαριασμού του, υποβάλλοντας έγγραφη βεβαίωση του πιστωτικού ιδρύματος... 2. ... 3. ...». Άρθρο 59 Υπολογισμός Πληρωμών και Εισπράξεων (όπως το άρθρο αυτό επίσης τροποποιήθηκε με την ως

άνω 461/2013 απόφαση της Ρ.Α.Ε.): 1. Οι πιστώσεις ή χρεώσεις κάθε Συμμετέχοντα υπολογίζονται ημερησίως, με βάση τις αποδεκτές Προσφορές Έγχυσης και τις Δηλώσεις Φορτίου του, οι οποίες εντάχθηκαν στο Πρόγραμμα ΗΕΠ μιας Ημέρας Κατανομής. 2. Συμμετέχων που υποβάλλει Προσφορά Έγχυσης η οποία μερικά ή ολικά εντάσσεται στο Πρόγραμμα ΗΕΠ, πιστώνεται για κάθε Περίοδο Κατανομής το ποσό σε Ευρώ που προκύπτει από την τιμολόγηση στην Οριακή Τιμή του Συστήματος της ποσότητας ενέργειας σε MWh από την Προσφορά Έγχυσης η οποία εντάσσεται στο Πρόγραμμα ΗΕΠ... 3. ... 8. ...». Άρθρο 60 Διαδικασία Εκκαθάρισης ΗΕΠ (όπως τροποποιήθηκε με την ίδια 461/2013 απόφαση της Ρ.Α.Ε.): 1. Η Εκκαθάριση του ΗΕΠ γίνεται ημερησίως και περιλαμβάνει τα εξής στάδια:... 2. ... 3. Ο Διακανονισμός των Συναλλαγών του ΗΕΠ, ήτοι οι πληρωμές και οι εισπράξεις μέσω τραπεζικών πράξεων, πραγματοποιούνται με βάση τις χρεοπιστώσεις της Κατάστασης Τελικής Εκκαθάρισης του ΗΕΠ. 4. Οι πληρωμές και οι εισπράξεις, πραγματοποιούνται αυθημερόν μέσω τραπεζικών πράξεων, δηλαδή χρεώσεων και πιστώσεων των Λογαριασμών Συμμετεχόντων, κατόπιν εντολών, οι οποίες εκδίδονται από το Λειτουργό της Αγοράς το αργότερο πέντε (5) ώρες μετά την κατάρτιση του Προγράμματος ΗΕΠ. Για τον προσδιορισμό του ύψους των εισπράξεων και πληρωμών και την πραγματοποίηση των σχετικών τραπεζικών πράξεων, ο Λειτουργός της Αγοράς χρησιμοποιεί το Σύστημα Εκκαθάρισης ΗΕΠ, το οποίο αποτελεί μέρος του Συστήματος Διαχείρισης Πληροφοριών Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας. Το Σύστημα Εκκαθάρισης ΗΕΠ συνδέεται με το Μητρώο Συμμετεχόντων που τηρεί ο Λειτουργός της Αγοράς σχετικά με τα στοιχεία των Συμμετεχόντων και τους Λογαριασμούς τους. 5. ... 11. ...». Άρθρο 71 Διοικητικά Οριζόμενες Τιμές: «1. Η Διοικητικά Οριζόμενη Μέγιστη Τιμή Προσφοράς Ενέργειας, η οποία τίθεται ως άνω όριο στις τιμές ενέργειας των Τιμολογούμενων Δηλώσεων Φορτίου και των Προσφορών Έγχυσης, σύμφωνα με τις διατάξεις κατά τα άρθρα 17 και 24 αντιστοίχως,

./.

καθορίζεται με απόφαση της Ρ.Α.Ε.. 2. (όπως η παρ. αυτή αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 71 της ως άνω 771/2012/12 απόφασης της Ρ.Α.Ε.): «Η Διοικητικά Οριζόμενη Οριακή Τιμή του Συστήματος και οι Διοικητικά Οριζόμενες Μοναδιαίες Τιμές Πληρωμής για την Εφεδρεία Πρωτεύουσας Ρύθμισης και το Εύρος Δευτερεύουσας Ρύθμισης καθορίζονται, όταν αυτό απαιτείται, με απόφαση της Ρ.Α.Ε. για κάθε Κατάσταση Έκτακτης Ανάγκης του ΗΕΠ και εκδίδονται μετά την έκδοση Δήλωσης Αποκατάστασης Ομαλής Λειτουργίας ΗΕΠ.» 3. Οι Διοικητικά Οριζόμενες Μέγιστες Τιμές Προσφοράς για την Εφεδρεία Πρωτεύουσας Ρύθμισης και το Εύρος Δευτερεύουσας Ρύθμισης καθορίζονται με απόφαση της Ρ.Α.Ε. για την έκδοση της οποίας λαμβάνεται υπόψη η τυχόν εκτεταμένη έγκριση εξαιρέσεων κατά το άρθρο 47 και ο λόγω αυτών κίνδυνος αύξησης των υπολογιζόμενων Μοναδιαίων Τιμών Πληρωμής για αυτές τις Επικουρικές Υπηρεσίες. 4. Η Διοικητικά Οριζόμενη Ελάχιστη Τιμή Προσφοράς Ενέργειας, η οποία τίθεται ως κάτω όριο στις τιμές ενέργειας των Τιμολογούμενων Δηλώσεων Φορτίου και των Προσφορών Έγχυσης, σύμφωνα με τις διατάξεις κατά τα άρθρα 17 και 24 αντιστοίχως, καθορίζεται ως ακολούθως: Α) Για τις Θερμικές Μονάδες καθορίζεται ίση με το Ελάχιστο Μεταβλητό Κόστος κάθε Μονάδας, όπως αυτό υπολογίζεται κατά το άρθρο 44 παράγραφος (3). Β) Για τις Υδροηλεκτρικές Μονάδες καθορίζεται ίση με το Μεταβλητό Κόστος κάθε Μονάδας, όπως αυτό υπολογίζεται κατά το άρθρο 44 παράγραφος (5). Ειδικά για τις Υδροηλεκτρικές Μονάδες που υποβάλλουν Τιμολογούμενες Δηλώσεις Φορτίου για άντληση καθορίζεται ίση με μηδέν (0). Γ) Για τις Εισαγωγές καθορίζεται ίση με μηδέν (0). Δ) Για τις Τιμολογούμενες Δηλώσεις Φορτίου καθορίζεται ίση με μηδέν (0).». Άρθρο 85 Πληρωμή των Μονάδων ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ: «1. Ο Λειτουργός της Αγοράς είναι υπεύθυνος για τη Διαχείριση του ειδικού λογαριασμού κατά το άρθρο 143 του Ν. 4001/2011 και για την πληρωμή των Μονάδων ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ. 2. (όπως η παρ. αυτή αντικαταστάθηκε με την 366/2013, Β' 2000/14-8-2013,

απόφαση της Ρ.Α.Ε.) Με τα ποσά που περιγράφονται στην παράγραφο (2) του άρθρου 72, ο Λειτουργός της Αγοράς διαχειρίζεται τον ειδικό λογαριασμό για Μονάδες ΑΠΕ και ΣΗΘ/ΣΗΘΥΑ, και διενεργεί τις πληρωμές προς τους κατόχους των Μονάδων του Μητρώου Μονάδων ΑΠΕ και ΣΗΘ/ΣΗΘΥΑ. 3. Ο Διαχειριστής του Συστήματος οφείλει να καταβάλει ή εισπράττει από τον Λειτουργό της Αγοράς τα σχετικά ποσά που αναφέρονται στο άρθρο 72 παράγραφος (2) του παρόντος Κώδικα και στο άρθρο 175 του Κώδικα Διαχείρισης του Συστήματος. 4. ...». Περαιτέρω, ο Κώδικας Προμήθειας Ηλεκτρικής Ενέργειας σε Πελάτες, που εγκρίθηκε με την 29/2013 απόφαση του Υφυπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (832 Β/9-4-2013), σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 138 του προαναφερθέντος ν. 4001/2001, ορίζει στο άρθρο 1 του Παραρτήματος II Βασικές Αρχές Τιμολόγησης Ηλεκτρικής Ενέργειας ότι «1. Οι Προμηθευτές οφείλουν να ακολουθούν συγκεκριμένες βασικές αρχές κατά την κατάρτιση των τιμολογίων και χρεώσεων που προσφέρουν στους Πελάτες τους, ώστε να εξασφαλίζεται αφενός η προστασία των καταναλωτών και αφετέρου η ανάπτυξη υγιούς ανταγωνισμού στην προμήθεια ηλεκτρικής ενέργειας. 2. Οι αρχές αυτές περιλαμβάνουν την απλότητα και διαφάνεια της πληροφόρησης σχετικά με τις εφαρμοζόμενες χρεώσεις και τις προσφερόμενες υπηρεσίες, τη μη-διακριτική μεταχείριση Πελατών που παρουσιάζουν ανάλογα καταναλωτικά χαρακτηριστικά, αλλά και την ανάκτηση του πραγματικού κόστους της προσφερόμενης υπηρεσίας, ώστε να διασφαλιστεί μακροχρονίως η δυνατότητα παροχής των υπηρεσιών αυτών. Ειδικότερα, α. Τα τιμολόγια να αντανακλούν το πραγματικό κόστος προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας, δηλ. επιπλέον των ρυθμιζόμενων χρεώσεων που μετακυλίνουν στους Πελάτες, πρέπει να καλύπτουν α) το κόστος αγοράς ενέργειας στη χονδρεμπορική αγορά και τους επιμέρους μηχανισμούς της, β) το κόστος της δραστηριότητας εμπορίας και διαχείρισης Πελατών (ενδεικτικά, το κόστος των υπηρεσιών έκδοσης και

είσπραξης τιμολογίων, χρηματοοικονομικές δαπάνες από καθυστερήσεις πληρωμών, λειτουργία εμπορικών γραφείων του Προμηθευτή, παροχή συμβουλευτικών και άλλων υπηρεσιών υποστήριξης προς τον πελάτη, αποσβέσεις σχετικών επενδύσεων) και γ) ένα εύλογο κέρδος. β. ... γ. ... δ. Να εμφανίζεται στα τιμολόγια με τρόπο διαφανή και διακριτό, η επίπτωση που τυχόν έχει η εφαρμογή κοινωνικών ή και περιβαλλοντικών πολιτικών, όπως αυτές αντανakλώνται ιδίως στις χρεώσεις για Υπηρεσίες Κοινής Ωφέλειας (ΥΚΩ) και το Ειδικό Τέλος για τη Μείωση των Εκπομπών Αερίων Ρύπων και στο άρθρο 37 ότι «1. Η χρέωση του Πελάτη για τις υπηρεσίες που παρέχονται στο πλαίσιο της Σύμβασης Προμήθειας, πραγματοποιείται με την έκδοση και αποστολή Λογαριασμού Κατανάλωσης. Εκτός της χρέωσης για τις παρεχόμενες υπηρεσίες προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας, ο Λογαριασμός Κατανάλωσης περιέχει, επίσης, τις Ρυθμιζόμενες Χρεώσεις, εφόσον τα ποσά των χρεώσεων αυτών που βαρύνουν τον Πελάτη καταβάλλονται στον αρμόδιο Διαχειριστή ή τρίτους από τον Προμηθευτή του... 2. ... 3. ... 4. Ο Λογαριασμός Κατανάλωσης περιλαμβάνει, κατ' ελάχιστον, τις ακόλουθες πληροφορίες:..... Ομάδα Χρεώσεων Προμήθειας α. Χρεώσεις για την προμήθεια ηλεκτρικής ενέργειας στο πλαίσιο της Σύμβασης Προμήθειας. Ομάδα Ρυθμιζόμενων Χρεώσεων α. Χρέωση για τη χρήση του Συστήματος και για την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών του Διαχειριστή του Συστήματος. β. Χρέωση για τη χρήση του Δικτύου και για την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών του αρμοδίου Διαχειριστή του Δικτύου. γ. Χρεώσεις για την παροχή Υπηρεσιών Κοινής Ωφελείας. δ. Ειδικό Τέλος Μείωσης Εκπομπών Αερίων Ρύπων.».

14. Επειδή, όπως προκύπτει από τις ανωτέρω διατάξεις του Κώδικα Διαχείρισης του Συστήματος και Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας (εφεξής ΚΣΗΕ), με αυτόν καθορίζονται οι μηχανισμοί, καθώς και οι τεχνικοί και οικονομικοί κανόνες που διέπουν τη διαχείριση και λειτουργία του Συστήματος αφ' ενός και τις αντίστοιχες συναλλαγές αφ'

ετέρου, που προκύπτουν από τη λειτουργία της χονδρεμπορικής αγοράς ενέργειας (Ημερήσιος Ενεργειακός Προγραμματισμός, εφεξής «ΗΕΠ»). Ως προς τις ρυθμίσεις της λειτουργίας της αγοράς αυτής, η χονδρεμπορική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας λειτουργεί βάσει ενός υποχρεωτικού μηχανισμού χονδρικής της «επόμενης ημέρας», κατά τον οποίο «επιλύεται» καθημερινά ο Ημερήσιος Ενεργειακός Προγραμματισμός. Στο πλαίσιο του ΗΕΠ, η πώληση ηλεκτρικής ενέργειας εντός της Ελλάδος πραγματοποιείται με τη συμμετοχή στην αγορά αυτή, σε πρώτη φάση την προηγούμενη ημέρα από αυτήν του εφοδιασμού και την υποβολή προσφορών έγχυσης εκ μέρους των παραγωγών και δηλώσεων φορτίου εκ μέρους των εκπροσώπων φορτίου (προμηθευτών). Σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 2 του ΚΣΗΕ, δια της εγγραφής στο Μητρώο Συμμετεχόντων, οι τελευταίοι αυτοί συνάπτουν με τη ΛΑΓΗΕ Α.Ε. «Σύμβαση Συναλλαγών ΗΕΠ». Δυνάμει της εν λόγω Συμβάσεως, οι Συμμετέχοντες, αφ' ενός λαμβάνουν τις πληρωμές που τους αναλογούν και, αφ' ετέρου, υποχρεούνται να εξοφλούν τις χρεώσεις που τους βαρύνουν (άρθρα 1 παρ. 3 και 58 του Κώδικα Συναλλαγών). Ειδικότερα οι υποβάλλοντες προσφορές έγχυσης, δηλαδή ιδίως οι παραγωγοί, λαμβάνουν αμοιβή για την ενέργεια που εγχέουν στο Σύστημα και οι Εκπρόσωποι Φορτίου, δηλαδή ιδίως οι προμηθευτές, καταβάλλουν πληρωμές για την ενέργεια που απορροφούν από το Σύστημα. Οι πληρωμές αυτές πραγματοποιούνται μέσω του Λειτουργού της αγοράς, ήτοι της εταιρείας ΛΑΓΗΕ ΑΕ η οποία αποτελεί τον εκ του νόμου αποκλειστικό εκκαθαριστή της αγοράς (άρθρο 118 του ν. 4001/2011) και τον υποχρεωτικό ενδιάμεσο φορέα μεταξύ παραγωγών και προμηθευτών. Ως εκ τούτου ο Λειτουργός της Αγοράς εκκαθαρίζει τις πιστώσεις (προς τους παραγωγούς) και τις χρεώσεις (προς τους προμηθευτές), οι οποίες προκύπτουν από τις εγχύσεις και απορροφήσεις, αντιστοίχως, ηλεκτρικής ενέργειας στο σύστημα. Στο πλαίσιο του ΗΕΠ, η πληρωμή των παραγωγών που εγχέουν ενέργεια στο Σύστημα προέρχεται από τις αντίστοιχες καταβολές των

προμηθευτών (Εκπροσώπων Φορτίου), οι οποίοι απορροφούν την εν λόγω ενέργεια. Ειδικότερα, για τους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας από ορυκτά (συμβατικά) καύσιμα, προβλέπεται η συμμετοχή τους στον ΗΕΠ, ήτοι στην προπεριγραφείσα χονδρεμπορική αγορά που λειτουργεί βάσει προσφορών, δια της οποίας προσδιορίζεται η διαμορφούμενη σύμφωνα με τους κανόνες της ελεύθερης αγοράς (προσφορά-ζήτηση) Οριακή Τιμή του Συστήματος (ΟΤΣ) βάσει της υψηλότερης τιμής προσφοράς για έγχυση στο Σύστημα από μονάδα παραγωγής εντασσόμενη στον ΗΕΠ, με την οποία αμείβονται οι παραγωγοί για την ενέργεια που εγχέουν ημερησίως (την οποία πληρώνουν οι προμηθευτές για την ενέργεια που απορροφούν ημερησίως), πλέον ορισμένων πρόσθετων διοικητικά οριζόμενων αμοιβών μέσω του μηχανισμού κάλυψης μεταβλητού κόστους κατ' άρθρο 159 του Κώδικα Διαχείρισης του ΕΣΜΗΕ (απόφαση 57/2012 της ΡΑΕ, Β' 103), καθώς και του μηχανισμού διασφάλισης επαρκούς ισχύος κατ' άρθρα 180 επ. του ίδιου κώδικα. Στην ανωτέρω τιμή (ΟΤΣ) εκκαθαρίζονται οι σχετικές συναλλαγές. Ως προς τη συμμετοχή, όμως, των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ/ΣΗΘΥΑ στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, προβλέπεται, κατά τα προεκτεθέντα στις σκέψεις 8, 10 και 13, η κατά προτεραιότητα, έναντι κάθε άλλης εγχεόμενης στο Σύστημα, απορρόφηση της εν λόγω ενέργειας, κατά την κατανομή του φορτίου, ενώ ως προς την τιμολόγησή της προβλέπεται το προπεριγραφέν σύστημα καθορισμού τιμών (άρθρο 13 του ν. 3468/2006) και η πληρωμή των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ/ΣΗΘΥΑ μόνο από τον ειδικό λογαριασμό του άρθρου 143 του ν. 4001/2011, χωρίς επομένως οι παραγωγοί αυτοί να συμμετέχουν στην Αγορά Ηλεκτρικής ενέργειας «Προσφορές Έγχυσης» με δηλώσεις/προσφορές, όπως προβλέπεται στα άρθρα 29 παρ. 2 ΚΣΗΕ. Έτσι, κατά τον ημερήσιο προγραμματισμό, η ενέργεια ΑΠΕ υποκαθιστά τη συμβατική ενέργεια η οποία θα παραγόταν αν δεν υπήρχε η έγχυση των ΑΠΕ. Για να επιτευχθεί η διείσδυση ΑΠΕ στο ενεργειακό ισοζύγιο, χάριν της

προστασίας του περιβάλλοντος μέσω της χρήσης φιλικών προς αυτό πηγών ενέργειας και δεδομένης της, σύμφωνα με την εθνική και κοινοτική νομοθεσία, παρεχόμενης προτεραιότητας κατά την κατανομή φορτίου, η αμοιβή των παραγωγών ΑΠΕ/ΣΗΘΥΑ για την εγχεόμενη ενέργεια πραγματοποιείται βάσει εγγυημένων τιμών. Η πληρωμή των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ (Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας) και ΣΗΘΥΑ (Συμπαγωγή Ηλεκτρισμού και Θερμότητας Υψηλής Αποδοτικότητας) πραγματοποιείται από τον ΛΑΓΗΕ για το ηπειρωτικό Σύστημα και τον Διαχειριστή Μη Διασυνδεδεμένων νησιών, ΔΕΔΔΗΕ Α.Ε. για τα νησιά, βάσει των συμβάσεων πώλησης που έχει συνάψει με τους παραγωγούς αυτούς δυνάμει του άρθρου 118 παρ. 2 περ. θ και πραγματοποιείται μέσω του Ειδικού λογαριασμού του άρθρου 143 του ν. 4001/2011, τον οποίο διαχειρίζεται ο Λειτουργός της αγοράς (ΛΑΓΗΕ Α.Ε.). Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τις ίδιες διατάξεις του ΚΣΗΕ, ο προμηθευτής προμηθεύει την ενέργεια που αγοράζει από τη «δεξαμενή ηλεκτρικής ενέργειας» στους Πελάτες του μέσω των τιμολογίων ηλεκτρικής ενέργειας. Οι Προμηθευτές οφείλουν να ακολουθούν συγκεκριμένες βασικές αρχές κατά την κατάρτιση των τιμολογίων και χρεώσεων που προσφέρουν στους Πελάτες τους, ώστε να εξασφαλίζεται αφενός η προστασία των καταναλωτών και αφετέρου η ανάπτυξη υγιούς ανταγωνισμού στην προμήθεια ηλεκτρικής ενέργειας. Οι αρχές αυτές, όπως αναφέρονται στον ως άνω Κώδικα Προμήθειας Ηλεκτρικής Ενέργειας (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II, άρθρο 1) περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, την απλότητα και διαφάνεια της πληροφόρησης σχετικά με τις εφαρμοζόμενες χρεώσεις και τις προσφερόμενες υπηρεσίες, τη μη διακριτική μεταχείριση Πελατών που παρουσιάζουν ανάλογα καταναλωτικά χαρακτηριστικά, αλλά και την ανάκτηση του πραγματικού κόστους της προσφερόμενης υπηρεσίας, ώστε να διασφαλιστεί μακροχρονίως η δυνατότητα παροχής των υπηρεσιών αυτών. Η δομή των τιμολογίων και τα συνιστώσα στοιχεία θα πρέπει να είναι τέτοια ώστε να παρέχουν τη δυνατότητα στους

καταναλωτές να αναγνωρίζουν το κόστος που τους προκαλεί κάθε παρεχόμενη υπηρεσία και να επιτρέπουν τον υπολογισμό των επιμέρους χρεώσεων με ευχέρεια και διαφάνεια. Έτσι, το τιμολόγιο του προμηθευτή περιλαμβάνει το ανταγωνιστικό σκέλος και το ρυθμιζόμενο σκέλος. Τέτοιο κόστος, ρυθμιζόμενο, αποτελεί και το ΕΤΜΕΑΡ μέσα από το οποίο, εμφανίζεται, για λόγους διαφάνειας, η διαφορά κόστους μεταξύ της ενέργειας που παρήχθη από συμβατικά καύσιμα (Ο.Τ.Σ.) και της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (που πληρώνεται, όπως προαναφέρθηκε, βάσει εγγυημένων τιμών), την οποία προμηθεύτηκε ο Προμηθευτής και ακολούθως διοχέτευσε στον Πελάτη/Καταναλωτή. Ειδικότερα, η δεξαμενή ενέργειας από την οποία ο προμηθευτής αγοράζει ηλεκτρική ενέργεια, προκειμένου να την προμηθεύσει στους πελάτες του, αποτελεί μίγμα ενέργειας από συμβατικά καύσιμα και ενέργειας προερχόμενης από ανανεώσιμες πηγές. Κατά τη συναλλαγή του στον ΗΕΠ ο Προμηθευτής αγοράζει μίγμα ηλεκτρικού ρεύματος, η φύση του οποίου είναι τέτοια ώστε, άπαξ και διοχετευθεί στο δίκτυο μεταφοράς ή διανομής, είναι δύσκολο να προσδιοριστεί η προέλευση και ιδίως η πηγή ενέργειας από την οποία παρήχθη (βλ. απόφαση της 13ης Μαρτίου 2001, C-379/1998, PreussenElektra του Δικαστηρίου της Ε.Ε., Συλλογή 2001, σελ. I-02099, σκέψη 79), και καταβάλλει ποσό που αντιστοιχεί στην τιμή που διαμορφώνουν ημερησίως οι συμβατικές μονάδες παραγωγής σύμφωνα με τις προσφορές τους (Οριακή Τιμή του Συστήματος-Ο.Τ.Σ.). Η διαφορά κόστους παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας μεταξύ των συμβατικών μονάδων και των μονάδων ΑΠΕ απεικονίζει το ΕΤΜΕΑΡ, το οποίο αντικρίζει πραγματικό κόστος ενέργειας ΑΠΕ που παρήχθη και κατέληξε στην κατανάλωση μέσω του δικτύου διανομής ηλεκτρικής ενέργειας και εμφανίζεται στον Λογαριασμό Κατανάλωσης διακεκριμένως, για λόγους διαφάνειας της πληροφόρησης. Συνεπώς, κάθε καταναλωτής/πελάτης, προκειμένου να καλύψει τις καθημερινές του ανάγκες αγοράζει μίγμα ηλεκτρικής ενέργειας, και για το λόγο αυτό καταβάλλει μέσω του

τιμολογίου προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας το αναλογούν τίμημα (ΕΤΜΕΑΡ) για το τμήμα της ενέργειας που έχει παραχθεί από ΑΠΕ, το οποίο στη συνέχεια ο Προμηθευτής αποδίδει στον Διαχειριστή για το σκοπό εξυπηρέτησης της πληρωμής των παραγωγών ΑΠΕ. Το γεγονός ότι στην πράξη, οι Διαχειριστές δίνουν προτεραιότητα στην κατανομή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ΑΠΕ, έναντι της παραγόμενης από συμβατικούς σταθμούς ηλεκτρικής ενέργειας (με ορυκτό καύσιμο π.χ. πετρέλαιο, λιγνίτη κλπ.), συνεπάγεται αναγκάως ότι ο τελικός καταναλωτής που συνδέεται στο Δίκτυο ή στο Σύστημα αγοράζει υποχρεωτικά και χρησιμοποιεί και την ενέργεια αυτή και, ως εκ τούτου, βαρύνεται με την πληρωμή του σχετικού αντιτίμου για την χρησιμοποίησή της. Υπό τα προεκτεθέντα δεδομένα, η υποχρέωση προς καταβολή του Ειδικού Τέλους Μείωσης Εκπομπών Αέριων Ρύπων του άρθρου 143 παρ. 2 περ. γ' του Ν. 4001/2011 συνδέεται με το κόστος παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ, το οποίο τέλος συνιστά, ως εκ τούτου, τίμημα της αγοράς της ενέργειας αυτής, την οποία χρησιμοποιεί ο τελικός καταναλωτής. Μειοψήφησε η Σύμβουλος Ευ. Νίκα, η οποία υπεστήριξε ότι η επίμαχη επιβάρυνση, όπως θεσπίζεται, έχει τον χαρακτήρα φόρου υπέρ τρίτων και, συνεπώς, η παρασχεθείσα προς την κανονιστικώς δρώσα διοίκηση εξουσιοδότηση προς καθορισμό του συντελεστή του εν λόγω φόρου αντίκειται στο άρθρο 78 παρ. 4 του Συντάγματος και η κατ'επίκληση της εξουσιοδότησεως αυτής εκδοθείσα προσβαλλομένη πράξη της ΡΑΕ είναι μη νόμιμη. Ειδικότερα, κατά την μειοψηφούσα αυτή γνώμη, το κράτος, προκειμένου να ανταποκριθεί στον ευρωπαϊκό στόχο δεισδύσεως των ΑΠΕ στο ενεργειακό ισοζύγιο, θέσπισε έναν παρεμβατικό μηχανισμό στην εσωτερική αγορά ενέργειας, στο πλαίσιο του οποίου καθιερώνεται η υποχρεωτική από το σύστημα/δίκτυο απορρόφηση του συνόλου της παραγόμενης από ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ ηλεκτρικής ενέργειας και δη σε προκαθορισμένες τιμές (βάσει νόμου και επιμέρους συμβάσεων με τους παραγωγούς), οι οποίες τιμές, όμως, κατά το ποσό που υπερβαίνουν

την Οριακή Τιμή Συστήματος της Ημερήσιας Αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, άλλως κατά το ποσό που υπερβαίνουν την “αγοραία τιμή” της ηλεκτρικής ενέργειας, δεν καταβάλλονται από τους προμηθευτές, οι οποίοι αγοράζουν και πληρώνουν βάσει της χαμηλότερης Οριακής Τιμής Συστήματος και, συνεπώς, δεν επιβαρύνονται αυτοί από το επιπλέον κόστος που προκύπτει από τις αυξημένες τιμές της ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ. Για την κάλυψη του κόστους που προκύπτει από την κατά τα ανωτέρω υποχρέωση αγοράς πράσινης ενέργειας σε εγγυημένες τιμές συνεστήθη ειδικός, τηρούμενος από τον ΛΑΓΗΕ, λογαριασμός, ο οποίος, εκτός από τα ποσά τα καταβαλλόμενα κατά τα ανωτέρω από τους προμηθευτές βάσει της Οριακής Τιμής Συστήματος, τροφοδοτείται περαιτέρω και από άλλους πόρους. Στους πόρους αυτούς περιλαμβάνονται (i) το επίδικο τέλος που επιβαρύνει τους τελικούς καταναλωτές, εισπράττεται από τους διανομείς και αποδίδεται στον ΛΑΓΗΕ, (ii) το σύνολο των εσόδων από πλειστηριασμούς δικαιωμάτων εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, καθώς και (iii) ειδικό τέλος δύο (2) ευρώ ανά MWh παραγομένης ηλεκτρικής ενέργειας εις βάρος των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από λιγνίτη. Εξ άλλου, μέχρις καταργήσεως της ΕΡΤ ΑΕ, ποσοστό 25% της προβλεπόμενης από τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 1730/1987 (ΦΕΚ 145 Α΄) εισφοράς υπέρ της Ε.Ρ.Τ. Α.Ε., απετέλει πόρο του Ειδικού Λογαριασμού, ενώ με το ν. 4152/2013 επιβλήθηκε έκτακτη ειδική εισφορά αλληλεγγύης στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας από σταθμούς ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ, υπολογιζομένη επί του τιμήματος των πωλήσεών τους κατά το χρονικό διάστημα από 1.7.2012 έως και 30.6.2014, τα δε αντιστοιχούντα στην ανωτέρω εισφορά ποσά, παρακρατούμενα κατά την εκκαθάριση, απετέλεσαν ομοίως έσοδο του ανωτέρω ειδικού λογαριασμού. Με τον ως άνω μηχανισμό παρέμβασης ο νομοθέτης υλοποίησε μια πολιτική ενισχύσεως της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ με στόχο την μείωση των ρύπων και την αντιμετώπιση του φαινομένου του θερμοκηπίου προς όφελος αορίστου αριθμού προσώπων, ήτοι προς το

συμφέρον της κοινωνικής ολότητας. Το επίδικο τέλος συνιστά υποχρεωτική, μονομερώς επιβληθείσα, οικονομική επιβάρυνση για την συγκέντρωση εσόδων από τους καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας προς χρηματοδότηση της πολιτικής αυτής χάριν του γενικού δημοσίου συμφέροντος, συνισταμένου εν προκειμένω στην αύξηση της φιλικής προς το περιβάλλον παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Αποτελεί, δηλαδή, την συνεισφορά των τελικών καταναλωτών στην ανάπτυξη εν γένει της «πράσινης» ηλεκτρικής ενέργειας και δεν αντιστοιχεί σε καμμία συγκεκριμένη παροχή είτε αγαθού είτε υπηρεσίας προς τον βαρυνόμενο με αυτήν, ο οποίος άλλωστε είναι άδηλο εάν και σε ποίο ποσοστό έχει καταναλώσει ηλεκτρική ενέργεια από ΑΠΕ στο χρονικό διάστημα για το οποίο επιβάλλεται το τέλος. Εξ άλλου, ο νομοθέτης, με την επιβολή του επιδίκου τέλους δεν απέβλεψε στην πλήρη αντιστάθμιση του προσθέτου κόστους που προκύπτει από την αναληφθείσα ως άνω υποχρέωση του κράτους για την απορρόφηση του συνόλου της παραγομένης από ΑΠΕ ηλεκτρικής ενέργειας σε εγγυημένες τιμές ανώτερες της αγοραίας τιμής, την οποία (πλήρη αντιστάθμιση) θα μπορούσε να επιτύχει, λ.χ., επιλέγοντας να επιβαρύνει με το πλήρες κόστος των ΑΠΕ τους προμηθευτές και αυτοί στη συνέχεια να το μετακυλίσουν ολόκληρο στους πελάτες τους- τελικούς καταναλωτές στο πλαίσιο της τιμής, με την οποία τους χρεώνουν την παροχή ενέργειας. Αντιθέτως, με την επιβολή του επιδίκου τέλους απ' ευθείας στους καταναλωτές (ορισθέντος συναφώς και ανωτάτου ετησίου ορίου, βλ. άρθρ. 40 παρ. 3 περ. γ του ν. 2773/1999) και την πρόβλεψη εξ υπαρχής της συνδρομής και άλλων πόρων για την κάλυψη του προσθέτου αυτού κόστους από τις ΑΠΕ, ο νομοθέτης διατήρησε την δυνατότητα να διαμορφώνει αυτός άμεσα το ύψος της σχετικής επιβαρύνσεως των καταναλωτών επί τη βάσει, ενδεχομένως, και κριτηρίων εν πολλοίς ασυνδέτων προς το ύψος του προκύπτοντος από τις ΑΠΕ προσθέτου κόστους, το οποίο και καλύπτει με την λήψη άλλων μέτρων (πρβλ. ΣΤΕ 2406/2014 7μ.). Με τα δεδομένα αυτά η επίδικη

πρόσθετη επιβάρυνση συνιστά φόρο υπέρ τρίτων επί της ηλεκτρικής ενέργειας για σκοπούς δημοσίου συμφέροντος και δεν έχει τον χαρακτήρα τιμήματος/ανταλλάγματος καταβαλλομένου για την χρήση συγκεκριμένου δημοσίου αγαθού ή συγκεκριμένης δημοσίας υπηρεσίας (πρβλ. αποφάσεις ΔΕΕ της 17ης Ιουλίου 2008, Essent Netwerk Noord κ.λπ., C 206/06, της 19ης Δεκεμβρίου 2013, Vent De Colère κ.λπ., C 262/12, και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2014, T 251/11, Δημοκρατία της Αυστρίας κατά Επιτροπής).

15. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση οι αιτούντες προβάλλουν ότι η προσβαλλόμενη 323/9.7.2013 απόφαση της Ρ.Α.Ε., περί καθορισμού των αριθμητικών τιμών των συντελεστών της μεθοδολογίας επιμερισμού του Ειδικού Τέλους του άρθρου 143 παρ. 2 περ. γ' του Ν. 4001/2011 για το β' εξάμηνο του 2013, παραβιάζει το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος που ορίζει ότι «κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο νόμος», καθώς και την κατ' άρθρο 4 του Συντάγματος αρχή της ισότητας «και τούτο διότι το τέλος ανταποδοτικού χαρακτήρα δεν καταβάλλεται ισότιμα και αναλογικά από όλους εκείνους στους οποίους παρέχεται ηλεκτρική ενέργεια». Οι ως άνω λόγοι ακυρώσεως είναι απορριπτέοι ως απαράδεκτοι, ως στηριζόμενοι στην εσφαλμένη αντίληψη ότι το ΕΤΜΕΑΡ αποτελεί φόρο ή ανταποδοτικό τέλος, ενώ τούτο, κατά τα γενόμενα δεκτά στην προηγούμενη σκέψη, συνδέεται με το κόστος παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ και συνιστά τίμημα της αγοράς της εν λόγω ενέργειας.

16. Επειδή, προβάλλεται ότι η διάταξη του άρθρου 143 παρ. 2 του ν. 4001/2011 και η προσβαλλόμενη απόφαση θεσπίσθηκαν κατά παράβαση της αρχής «ο ρυπαίνων πληρώνει» και επιβάλλουν στο κοινωνικό σύνολο να πληρώσει απευθείας και δυσανάλογα με τις δυνάμεις του το περιβαλλοντικό κόστος όσων καταναλώνουν μεγάλες ποσότητες

ηλεκτρικής ενέργειας, αλλά και το κόστος όσων επιδοτούνται αδρά για τη λειτουργία βιομηχανικών ΑΠΕ. Συναφώς, ισχυρίζονται οι αιτούντες ότι το επίδικο μέτρο ως μέτρο υποστηρικτικό της ανανεώσιμης ενέργειας παραβιάζει και την αρχή της αναλογικότητας κατά το κοινοτικό δίκαιο, διότι δεν προκύπτει το περιβαλλοντικό όφελος από τη χρήση των ΑΠΕ. Οι ισχυρισμοί όμως αυτοί είναι απορριπτέοι προεχόντως ως αόριστοι, άλλως ως ερειδόμενοι επί εσφαλμένης προϋποθέσεως, διότι το ΕΤΜΕΑΡ δεν επιβάλλεται προς αντιστάθμιση της περιβαλλοντικής ρύπανσης που προκαλούν τα πρόσωπα στα οποία επιβάλλεται, αλλά προκειμένου να καλυφθεί το αυξημένο κόστος παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ, σύμφωνα και με υποχρεώσεις που προκύπτουν από διεθνείς συμβάσεις.

17. Επειδή, εξ άλλου, ο λόγος ακυρώσεως, κατά τον οποίο το ένδικο τέλος συνιστά κρατική ενίσχυση κατά παράβαση του άρθρου 107 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), είναι απορριπτέος ως αόριστος.

18. Επειδή, περαιτέρω, προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη εξεδόθη κατά παράβαση του άρθρου 3 παρ. 6 της Οδηγίας 2009/72 και των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα του περιβάλλοντος. Στο πλαίσιο του λόγου αυτού προβάλλεται ότι το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για τις ΑΠΕ βάσει της Οδηγίας 2009/28 είναι αυθαίρετο, διότι τα μοντέλα που έχουν χρησιμοποιηθεί είναι τελείως αυθαίρετα, ενώ δεν έχει εκπονηθεί και στρατηγική εκτίμηση περιβαλλοντικών όρων και δεν έχει δημοσιευθεί αξιόπιστη μελέτη κόστους-οφέλους που να αφορά στο σχέδιο αυτό. Οι ισχυρισμοί αυτοί είναι απορριπτέοι προεχόντως ως αόριστοι.

19. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω και δεδομένου ότι δεν προβάλλεται άλλος συγκεκριμένος λόγος ακυρώσεως, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Διά ταύτα

Απορρίπτει την αίτηση.

./.

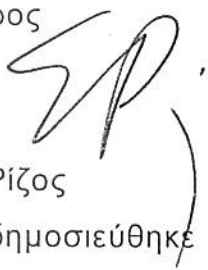

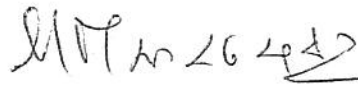
Επιβάλλει εις βάρος των αιτούντων, συμμέτρως, τη δικαστική δαπάνη του Ελληνικού Δημοσίου και της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας, η οποία ανέρχεται σε εννιακόσια είκοσι (920) ευρώ για τον καθένα. *Θεωρήθηκε*

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 23 Μαρτίου 2015

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

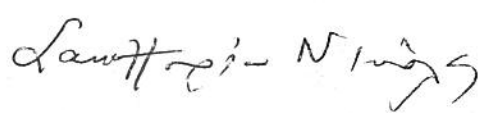

Σωτ. Αλ. Ρίζος

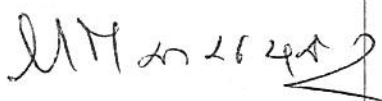

M. Παπασαράντη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 18ης Σεπτεμβρίου 2015.

Ο Προεδρεύων Αντιπρόεδρος

Η Γραμματέας

Νικ. Σακελλαρίου

M. Παπασαράντη

